

od leta 1969

V ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Oktober - December 2022 | San Floriano del Collio, Ottobre - Dicembre 2022
Leto LIV št. 4 | Anno LIV nr. 4

Pošiljatelj:

S. K. P. D. "F. B. Sedej"

Trg Svobode 6

34070 Števerjan (GO) – ITALIJA

vestnik@sedej.org

Poste Italiane Spa

Spedizione in abbonamento Postale

70% - DCB/Gorizia

Lasten tisk

KAZALO

UVODNIK- BRV, KI NE POVEZUJE LE DVEH BREGOV	3
DUHOVNA MISEL - ADVENTNO-BOŽIČNO PRIČAKOVANJE, UPANJE, VESELJE.. ..	4
ZGODBE MED BOROVCI	4
VOŠČILO	5
STARODOBNA KOLESJA ŽE PETIČ V ŠTEVERJANU	6
NAGRADA "KAZIMIR HUMAR" MARINKI LASIČ	6
(NE)OBIČAJEN ČLANEK O OKUSIH OB MEJI 2022	8
KOGAR IMAŠ RAD, NIKOLI NE UMRE	9
KAŠTANJADA	10
SKUPNO PRAZNOVANJE V DUHU SVETEGA MARTINA	11
ZAHVALNANEDELJA	11
BIL JE SRČEN, SKROMEN IN DRUŽABEN - VEČER V SPOMIN NA OSKARJA SIMČIČA	12
ZADIŠALO PO ... GLEDALIŠČU	13
OTROCI SPOZNAVAJO ČAR GLEDALIŠČA	14
RAZGIBANO V NOVO SEZONO - DELOVANJE MEPZ F.B. SEDEJ	15
INTERVJU Z MIHAELOM CORSIJEM	16
SOSEDJE ZA ŽUPANA PONOVRNO IZVOLILI FRANCA MUŽIČA	19
NEKAJ PROSTIH MISLI O LETOŠNJEM MIKLAVŽEVANJU	20
VESTI IZ ŠTEVERJANSKE OBČINSKE HIŠE	21
MARTINOV POHOD IN DRUŽABNOST - DELOVANJE K.D. BRIŠKI GRIČ	22
KAKO JE ŽIVETI DANES - INTERVJUJI Z MLADIMI ŠTEVERJANCI	23
PIŠI KUKR GOVORIŠ - DRVE	24
KAJ SE DOGAJA OKROG NAS	25
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO	26
MOJ SLADKI KOTIČEK	31
SKOZ'TO ZVEZDO SMO SPOZNALI, DA JE ROJEN JUDOV KRALJ	33
ČESTITKE, DAROVI, SMRTI	34
IGRICA	36

Opreмили in uredili člani društva »F. B. Sedej«

Urejanje, lektoriranje in grafično oblikovanje: **Petra Ciglic, Costanza Frandolic, Damjan Klanjšček, Elija Muzic, Klara Terčič, Martina Valentinčič**

Glavni urednici: **Petra Ciglic in Klara Terčič**

Odgovorni urednik: **Ivan Vogrič**

Platnica: oblikovanje **Petra Ciglic**, fotografija **Rebeka Bernetič**

Če Števerjanskega Vestnika še **ne prejimate**, če ste **zamenjali bivališče** in naslov, ali potrebujete katerokoli informacijo, nas lahko kontaktirate s spodaj navedenimi telefonskimi številkami ali naslovi e-mail, tako da boste lahko še vedno redno prejeli naše glasilo.

Uredništvo Števerjanskega vestnika: vestnik@sedej.org

Petra Ciglic
342 8945726
ciglic.petra@gmail.com

Damjan Klanjšček
329 7227151
damjanklanjscek@gmail.com

Klara Terčič
366 1650128
klaratercic@gmail.com
Jakob Leopoli (blagajničar)
3280914497
jakob.leopoli@gmail.com

UVODNIK

BRV, KI NE POVEZUJE LE DVEH BREGOV

Costanza Frandolic

Širši goriški prostor – torej tudi čezmejna Brda – od 14. oktobra bogati nova brv za pešce in kolesarje pri Solkanu. Most povezuje bregova Soče, vendar to ni vse. Simbolični naboj infrastrukturnega projekta je bil razviden na slovesnem, dolgo pričakovanem odprtju. Javnost je namreč čakala nanj dlje od napovedanega; zapleti v projektiranju in »presenečenja«, ki jih vsak pozna, če je kdaj karkoli gradil ali popravljaj, so namreč podaljšali trajanje del. Odprtje ob ugodnem, sončnem, vremenu je h Kayak centru priklical predstavnike oblasti, predvsem pa »navadne« ljudi z obeh strani meje.

Brv je projekt Evropskega združenja za teritorialno sodelovanje, ki ga sestavljajo goriška, novogoriška in šempetrska občina. Čezmejno povezovanje je torej botrovalo novemu mostu, ki je takoj postalo atrakcija tako za domačine, v prihodnje pa verjetno tudi za turiste. Rekreativcem omogoča, da se s Solkana in bližnjih krajev

povežejo s tremi potmi: ena pelje do Štmavra in je torej »okno« v Brda. Druga obiskovalca poveže z Osimsko cesto in omogoča dostop do Sabotina, tretja pa se poveže na kolesarsko stezo, ki vodi v Plave. Povezavo z Brdi je tudi na odprtju brvi zaznamovala prisotnost predstavnikov števerjanske občine, z županjo Franco Padovan na čelu, in župana Občine Brda Franca Mužiča. Skupaj s Tino Grbec, županjo občine Kanal ob Soči, sta na drugem delu brvi pričakala goriškega, novogoriškega in šempetrskega župana.

Brv čez Sočo še enkrat dokazuje, da je čezmejno povezovanje – stvarno, ne le v besedah – lahko pomembno orodje za razvoj širšega prostora. Številčno majhne posamezne občine imajo samo na ta način možnost, da presegajo svoje meje in krepijo svojo atraktivnost. Zgled, ki ga v tem nudi EZTS GO, naj vodi tudi napore za čezmejno kandidacijo za vpis območja Collio-Brda v Unescov seznam.

Brv čez Sočo

FOTOGRAFIJA: Brv čez reko Sočo – Solkan Spletna kamera

DUHOVNA MISEL ADVENTNO-BOŽIČNO PRIČAKOVANJE, UPANJE, VESELJE...

župnik Marjan Markežič

»Bodite budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod!«. Tako naš evangelist Matej vabi na prvo adventno nedeljo. Njegovo vabilo je nekoliko čudno. Ob začetku novega cerkvenega leta nam govori o koncu, o poslednjem dnevu, ko bo Jezus ponovno prišel na zemljo kot sodnik. In vendar je njegovo vabilo smiselno: začetek in konec spadata skupaj, ker ju povezuje ista oseba, naš Stvarnik, od katerega prihajamo in h kateremu se vračamo. Zato priprava na Božič ni le obujanje lepih spominov, ampak predvsem novo podoživljanje časa, ko se je Jezus, ki je Bog, kot človek spustil na zemljo, da bi nam dal konkreten zgled, kako se moramo truditi, da bomo zanesljivo prišli v nebesa. On ni bil le eden od učiteljev, temveč je zanesljiv vodja, ki nas vabi: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi in našli boste mir svojim dušam!«

Advent je eden najlepših časov leta. Cerkev nas z lepoto bogoslužja vabi, da potegnemo ročno zavoro, usmerimo pogled na bistveno in za to tudi kaj konkretnega naredimo:

1. PRISLUHNITI GOSPODU, ki nas nagovarja po svoji Besedi.
2. V MOLITVI gojiti iskren prijateljski pogovor z njim.
3. SPOŠTOVATI SKRIVNOST ČLOVEKA, ki je Njegova podoba.
4. Da se zgodi ponovno UČLOVEČENJE NJEGOVE BESEDE V NAS.

Pomembnost in moč Božje besede je za kristjana odločilnega pomena, kajti pobuda je vedno na strani Boga. Zato je pred njegovo Besedo potrebna spoštljiva in potrpežljiva drža poslušanja. Advent naj bo torej – skozi izkušnjo ponižne Gospodove dekle Marije – najprej čas poslušanja. Jezus se namreč želi spočeti v mojem srcu, zaživeti v vsem mojem bitju in se udejanjiti v vsakdanjem življenju.

Čeprav vajeni Božjih priporočil, naročil in celo zapovedi, želimo v tem adventu našo pozornost usmeriti v tisto, kar je Bog storil in še vedno dela za nas. V Jezusu nam prihaja naproti s srčno željo, da bi bil z nami v vsem, tudi v grehu in raznoterih slabostih, in z nami delil naše življenje. Jezus to srčno željo, da bi nam smel biti blizu, zapečati s poslednjimi besedami, tik preden se vrne k Očetu, kjer nenehno prosi za nas: »In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta«. Ni rekel, da bo z nami, Bog ve kdaj, pač pa jasno pravi: »Jaz sem z vami«, da bi tudi jaz lažje bil/a z njim.

To je tudi srčna želja župnika vsem in vsakemu posebej, kajti zastonj bi se Jezus rodil v Betlehemu, tudi tisočkrat, če se ne rodi v mojem srcu!

ZGODBE MED BOROVCI

Ilaria Bergnach

Ob praznovanju 50. izvedbe Festivala narodno-zabavne glasbe "Števerjan 2022" je izšla tudi priložnostna izdaja, ki nosi naslov *Zgodbe med Borovci*.

Izbira naslova ni naključna. Saj se prav med tistimi Borovci v Števerjanu pišejo najlepše zgodbe o glasbi, mladosti, prijateljstvu, skupnosti, druženju, poletju in piščancih. Ja, tudi o njih!

Ko boste listali med strani, boste spoznali, da naša enogastronomska specialiteta se na Festivalu ne speče sama.

Spomine na prvi Festival narodno-zabavne glasbe "Števerjan", ki se je vršil leta 1971, boste lahko obujali skozi besede tistih, ki so ga podoživeli v prvi osebi.

Skozi pogovore s sedanjimi in bivšimi predstavniki strokovne komisije za glasbo in besedilo boste začutili moč takega glasbenega tekmovanja kot je Festival "Števerjan" in kako lahko ta še naprej raste in se razvija v ohranjanju svojih vrednot in bogatenju slovenske narodno-zabavne scene.

Zgodbe med Borovci oplajajo tudi z dogodivščinami, ki se pišejo malce bolj severno od glavnega glasbenega prizorišča. Prostovoljci, ki pristopijo na pomoč pri vsaki izvedbi Festivala "Števerjan", poskrbijo z gostoljubnostjo, domačnostjo in kakovostjo k pripravi enogastronomske ponudbe. Gostje, ki se pripeljejo v Števerjan ne odidejo lačni. Toliko manj pa žejni. A vendarle se v letih marsikaj zgodi tudi pri bifeju. Spoznali boste, kako piščanec postane "festivalski" piščanec in kakšno poslanstvo imajo naši piščančarji. Priporočamo pa, da se poglavja o bifeju ne lotite s praznim želodcem!

Zgodbe med Borovci pripovedujejo tudi o prebivalcih in glasbenikih Borovcev. Škržatih! *"Ti so najbolj glasni na nedeljski dan, pred finalnim*

večerom. Oni ne potrebujejo ozvočenja in pravzaprav nas spominjajo, da je stvarjem potrebno znati prisluhniti."

Vse to in še marsikaj boste lahko spoznali skozi listanje priložnostne izdaje *Zgodbe med borovci*, ki jo lahko dobite v fizični obliki ali digitalni verziji na spletni strani www.sedej.org in začutili boste, kako je Festival narodno-zabavne glasbe "Števerjan" pravi praznik dobre glasbe, mladine, poletje, veselja, življenja.

STARODOBNA KOLESJA ŽE PETIČ V ŠTEVERJANU

Martina Valentinčič

Števerjan in celotno briško ozemlje sta bila v nedeljo, 18. septembra, prizorišče športnega in družabnega dogodka, in sicer 5. izvedbe dirke s starodobnimi kolesi Collio Brda Classic.

Kolesarsko netekmovalno dirko po briških poteh prireja društvo Autoktona v sodelovanju z javnimi in zasebnimi partnerji, med katerimi je tudi Avtonomna dežela FJK. Organizatorji so letos izbrali kot štartno in zaključno točko dirke prav Števerjan, in sicer vaški trg, ki nudi sugestivno prizorišče in seveda izjemen pogled na vso okolico. Ravno tako je v Števerjanu, na sedežu občine, potekala tudi tiskovna konferenca za predstavitev dogodka.

FOTOGRAFIJA: FB stran Collio Brda Classic Ciclostorica

V sončnem in še toplem jesenskem nedeljskem jutru se je tako na placu zbralo preko 200 kolesarjev predvsem iz Italije, Slovenije, Avstrije, Nemčije in Švice; vsi so bili opremljeni s starodobnimi kolesi, torej izpred leta 1987, in temu primernimi oblačili iz bombaža ali volne. Prisotni pa so bili tudi župani in upravitelji sosednjih občin, predstavniki medijev, predvsem pa številni navijači in radovedni domačini. Kolesarji so se napotili proti Humu, nato po 60 kilometrov dolgi poti skozi Kojsko, Vedrijan, Dobrovo, Fojano, Rutarje, Jasih, zaselek Quattroventi, Krmin, Koprivno, Moš, Jazbine, Vipolže, Ušje in Križišče spet prispeli do »kolesarske vasi« na trgu. Pod Borovci je v popoldanskih urah potekalo prijetno druženje med kolesarji, organizatorji in gosti ter nagrajevanje udeležencev po raznih skupinah. Dirka je bila med drugim tudi vključena v italijansko dirko starodobnih koles Giro d'Italia d'Epoca in v tretji vodnik po kolesarskih stezah iz zbirke Ciclovie zavoda Promoturismo FVG. Občinska uprava je vsem nagrajenim kolesarjem podarila tudi reprezentančno vino.

Dogodek, ki postaja že prava stalnica med ljubitelji te vrste kolesarjenja, predstavlja nedvomno izredno priložnost za promocijo briškega teritorija, okolja in turističnih ter sprejemnih dejavnosti na njem.

NAGRADA "KAZIMIR HUMAR" MARINKI LASIČ

Martina Valentinčič

Tri slovenske goriške kulturne ustanove – Zveza slovenske katoliške prosvete, Združenje cerkvenih pevskih zborov in Kulturni center Lojze Bratuž – že vrsto let, v spomin na duhovnika in vsestranskega prosvetnega delavca msgr. Kazimirja Humarja, podeljujejo nagrado posameznikom ali društvom, ki s svojim delom in tru-

dom prispevajo h kulturni rasti in razvoju naše skupnosti.

18. priznanje je prejela naša sovaščanka, gospa Marinka Lasič, ki že od mladih nog vsako nedeljo zvesto spremlja bogoslužje v domačih Sovodnjah in vodi tamkajšnji cerkveni pevski zbor. Tako so organizatorji zapisali v utemeljitvi:

“Marinka Lasič se je rodila v Sovodnjah ob Soči. Že v otroških letih je vzljubila glasbo in tako je pri sedmih letih začela zahajati na lekcije klavirja k sestram Noterdamkam v Gorico. Na lekcije je hodila dvakrat tedensko peš iz Sovodenj do Štandreža, od tam pa z mestnim avtobusom do Gorice. Leta 1962 se je vpisala na slovensko učiteljsko in prenehala študij klavirja.

V družini so bili prav vsi glasbeno nadarjeni. Oče Emil je bil po poklicu učitelj, ljubil je glasbo, igral je na klavir in orgle. Mama Bogdana (Dana) Češčut je kot otrok in odraslo dekle prepevala v zboru, njen brat Ivo je igral na harmoniko. Teta Rezi Češčut je dolgo let vodila v Sovodnjah otroški zbor. Marinkina sestra Jožica, ki je umrla pri komaj petindvajsetih letih, je imela izreden posluš in res dobro obvladala klavir.

Ko je dopolnila trinajsto leto, je Marinka prvič stopila na kor v cerkvi sv. Martina v Sovodnjah in začela svojo dolgoletno pot igranja na orgle. Vpeljal jo je in ji prepustil to zahtevno nalogo domačin Ladislav (Lado) Uršič. Navdušenje nad dirigiranjem jo je pripeljalo v vodenje Dekliškega zbora, ki ga je sestavljalo 27 deklet, s katerimi je nastopala na goriški Cecilijanki. Istočasno pa jo je teta Rezi vpeljala v vodenje ženskega cerkvenega pevskega zbora, ki je tudi nastopil na Cecilijanki. Tako se je nekako začela Marinkina zgodba z orglanjem in dirigiranjem. V vsem tem času, vsako nedeljo in praznike do danes, Marinka vneto orgla in vodi ženski cerkveni pevski zbor. Odsotna je bila samo včasih, ko sta bila otroka bolna. Le pred leti je za nekaj časa, dve nedelji v mesecu, pel mladinski zbor, ki ga je vodila Magda Tomsič.

Marinka Lasič je uglasbila 26 nabožnih pesmi: nekatere so božične, velikonočne in pesmi za razne prilike, pa še mašo in liturgična besedila. Uglasbila je tudi več narodnih pesmi, nekaj na basedilo Franja Rojca. V zbirki Svetogorske pesmi iz leta 1989 je objavljena njena uglasbitev pesmi Petra Butkoviča Domna za ženski zbor: Želja po svetišču.

Marinka Lasič živi v Števerjanu, kjer sta si skupaj z možem Simonom Komjancem ustvarila družino. Zaradi te svoje velike ljubezni do petja in navezanosti do svojih pevk, s katerimi skuša čim lepše bogatiti božjo službo, prihaja po cesti skozi Grojno – ob vsakem vremenu – k svojim rodnim

Sovodnjam.”

Podelitev priznanja je bila v ponedeljek, 19. septembra 2022, v komorni dvorani Kulturnega centra Lojze Bratuž. Ob tej priložnosti so predstavniki treh ustanov podelili tudi 17. priznanje prof. Mariji Češčut, ki je vrsto let poučevala na slovenskih šolah na Goriškem in je aktivna na kulturnem področju, predvsem pri delovanju Goriške Mohorjeve družbe. Večer je uvedel otroški pevski zbor društva F. B. Sedej iz Števerjana, ki je pod vodstvom Martine Hlede in ob klavirski spremljavi Martine Valentinčič zapel marijino pesem Ko zacvetijo rože ter Nikoli slabše volje Lenčke Kupper. Gospe Marinki je priznanje izročila predsednica ZCPZ Damijana Čevdek Jug, ki ji je v dar poklonila tudi delo umetnika Andreja Kosiča, pogled na sovodenjsko cerkev.

Gospe Marinki Lasič iskreno čestitamo in se ji zahvaljujemo za vse delo, ki ga že tako dolgo in neutrudno opravlja za ohranjanje in rast našega kulturnega in verskega življenja.

Marinka Lasič in Marija Češčut ob podelitvi priznanja Kazimir Humar

(NE)OBIČAJEN ČLANEK O OKUSIH OB MEJI 2022

Miha Kovic

Zaprosili so me, naj napišem članek o Okusih ob meji. Sprva nisem bil ravno navdušen nad tem, da bi moral formulirati tipičen članek, ki sledi vedno enim in istim ustaljenim kalupom. Taki članki bralca le osvestijo o nekem dogodku, a ga s tem prav nič ne razvedrijo, obogatijo, ali preprosto mu ničesar ne nudijo. Takih navalov brezdušnih informacij je že preveč na raznih sejah in sestankih. Povsem nesmiselno pa bi bilo, če bi se šli novinarje kronike po tako dolgem času. Tistim, ki si pa vseeno želijo tipičnega poročila o delovanju, naj povem, da so se Okusi ob meji tudi letos dobro izšli. Dogodek je potekal v Gorici, od četrтка, 29. septembra, do nedelje, 2. oktobra 2022. "Krde-lo" ljudi, ki je prečkalo ulico Crispi, je bilo kar zajetno, predvsem v soboto zvečer, ko smo vsi v Slovenski vasi navdušeno poslušali glasbo, ki so jo suvereno miksali disk jockey -ji (DJ -ji).

Zdaj pa, ko upam, da sem uspešno zadostil potrebi po kroniki nekaterih, bom začel s svojo pripovedjo.

Menim, da se za volanom pokaže pravi značaj osebe. Verjamem pa tudi, da se ob takih priložnostih marsikatero "jagnje" bolj prepozna v vlogi "krvoločnega volka" kot pa v nebogljenem bitjecu. Naj pojasnim: ob iskanju parkirišča se moraš najprej oborožiti s potrpežljivostjo, ki bi ti jo zavidal celo Sizif. Ko pa končno najdeš kako

špranjo, v katero bi lahko vtaknil svoje prevozno sredstvo, se moraš zanjo kosati z drugim, ravno tako besnim voznikom. Šele takrat, ko ti uspe ugasniti motor in izstopiš iz avta, ugotoviš, da te čaka še dolg, povsem nezaželen, sprehod do standa. Tako prideš na cilj že psihofizično izčrpan, ker si do tja moral celo hiteti, saj se je tvoja izmena že skoraj začela. Zdaj pa se moraš šele lotiti pravega dela!

Taka preizkušnja pa ni le negativna, saj sledi principu Darwinove teorije evolucije. Na koncu ostanejo pod društvenim šotorom le najbolj "trdovratni", ki s tem na polno doživijo ekstazo Okusov ob meji (čeprav bi marsikdaj odprtih rok sprejeli tudi ostale...)! Glede na to, da nisem ravno navdušen nad samohvalilnimi spevi, vam bom raje predstavil nekaj prigod, ki so nedvomno obogatile izkušnjo marsikaterega prostovoljca v standu F.B. Sedej. Prva dogodivščina, ki se mi je prikrdla v spomin, je bila v zvezi z mesoreznico. Vedeti morate namreč, da je veliko dela tudi pred

Nesrečna mesoreznica
FOTOGRAFIJA: društvo Sedej

in po samem dogodku na standu. Eno izmed opravil je priprava zrezkov mesa divjega prašiča. Odločili smo se, da bomo delo opravili zvečer. Vreme sicer ni bilo najbolj obetavno, saj se je bližala nevihta ... Tako smo vklopili mesoreznico in pričeli rezati kose mesa. Ko smo pripravili skoraj polovico zrezkov, je iznenada kuhinjo Sedejevega doma osvetlila močna modra svetloba. BA-AAAM! Treščilo je s tako silovitostjo, da je tisti, ki

je ravno obratoval s strojem, poskočil kot čriček! Srce mu je bilo kot kompresor. V kuhinji je zavladala tišina. K sreči ni obratovalec stroja utrpel nobe hujše poškodbe, za mesoreznicu pa ne morem reči istega, saj je podlegla šoku. Vsekakor se je vse dobro izšlo, ker smo še isti večer ročno pripravili zrezke, mesoreznica pa je v naslednjih dneh pridobila nove dele, ki jih je spretni društveni gospodar suvereno namestil.

Pod društvenim šotorom v ulici Crispi so bodrili vzdušje povsem neobičajni dogodki, npr. pisanje fantazijskega bojnega dnevnika, v katerem je avtor na duhovit način opisoval boj za obstanek na standu redkih izbranih mož. Slikovit način pisanja je privedel do marsikaterega nasmeška, tako da smo list naknadno ponosno pritrdili na vrata hladilnika v tamkajšnji kuhinji. Če prav pomislim, dnevnik ni bil edina stvar, ki smo jo razstavljali v našem delovnem prostoru. V tistem obdobju je ravno vladala obča zaskrbljenost glede politične usode države, ki je nekoliko izpuhtela, ko se je na steni pojavil karikaturni portret enega državnih glavarjev.

Zabavnih anekdot v zvezi z letošnjim dogodkom je na pretek, kot na primer slogan: "Večkrat panirano je bolje panirano!", ki je sicer privedel do neobvladljivega penjenja iz friteze, ki smo ga sicer naposled obvladali... Imeli pa smo celo eksternacijo prebavnih sokov (in še marsičesa) neke stranke, ki je očitno precenjevala lastne zmožnosti. K sreči je zopet priskočil na pomoč eden izmed društvenih gospodarjev in "kritične" posameznike odstranil ter nam tako dovolil, da smo lahko uradno zaprli delovni večer pod šotorom.

Verjamem, da bi vsak izmed prisotnih znal povedati marsikatero zabavno anekdoto, ki se je zgodila v tistih dneh, in ravno to je ključ do uspeha. Čeprav ti prostovoljno delo marsikdaj ne povrne vsega, kar si vanj vložil, menim, da so izkušnje tiste, ki te obogatijo! Trenutki sreče ob dobro opravljenem delu, doživetja, posebne družbene dinamike, pridobitev znanja, vse to te kot posameznika izboljša in privede do boljše verzije samega sebe!

KOGAR IMAŠ RAD, NIKOLI NE UMRE (T. PAVČEK) Ob prvem novembru

CF

Spomin na rajne je po vaseh, tudi v Števerjanu, vsako leto močno občuten. Tako je bilo tudi ob letošnjem prvem novembru, ki se je začel z jutranjo mašo v cerkvi. Po obredu so se udeleženci poklonili spominu na padle pri spomeniku pred cerkvijo. Domači župnik Marijan Markežič je zmolil in blagoslovil spomenik, predstavniki Občine Števerjan, krajevne sekcije Slovenske skupnosti in domačih društev Briški grič in F.B. Sedej pa so nanj položili vence. Zbrane je nato nagovorila županja Franca Padovan, ki se je spomnila žrtvovanja vseh, ki so padli v boju za svobodo. Poudarila je, da gre prava smer za prihodnost lahko samo skozi enotnost in sodelovanje. Namenila je sočutno misel vsem krajanom, ki so se poslovili v letošnjem letu. Mešani pevski zbor F.B. Sedej je zapel nekaj pesmi pod vodstvom Patricka Quaggiata, zbrani pa so prisluhnili tudi mladim recitatorjem društva Briški grič, Mihi Colju, Sebastjanu Korsiču in Danjelu Pahorju. V sprevedu so se vaščani nato pomaknili na bližje pokopališče, kjer je župnik Marijan Markežič blagoslovil grobove, družine pa so se spomnile na svoje rajne še ob spremljavi pesmi zboru. Spomin na rajne so letos obeležili še pri novem spomeniku padlim vaščanom v prvi svetovni vojni, ob občinskem sedežu, ter pri spomeniku na Jazbinah. Na Jazbinah so pele Briške trcinke, nastopili so tudi mladi recitatorji društva Briški grič.

KAŠTANJADA

Lapo Farolfi

Veselica
ob koncu turnirja briškole
FOTOGRAFIJA: društvo
Sedej

Prvi november je za vsakega Števerjanca prav poseben dan. Ni ga vaščana, ki bi ne preživel vahte kot tradicija zaukaže: zjutraj gre k maši, kateri sledi poklon ob spomeniku padlim in obred v spomin na rajne na domačem pokopališču. Doma ga čaka praznično pogrnjena miza, za katero bo v družinskem krogu užival obilno nedeljsko kosilo. Po sladici in skodelici kave prižge Števerjanec ogenj v svojem špargertu ali peči, ker je zunaj vreme mrzlo, vetrovno in muhasto. Zvečer pa se ni mogoče odreči kaštanjadi in turnirju briškole.

Tudi letos se je na večer prvega novembra v Sedejevem domu odvijala tradicionalna kaštanjada. Dogodek je organiziral mladinski krožek prosvetnega društva F. B. Sedej. Kot po tradiciji je kaštanjado spremljala briškolada. Skozi cel večer se je v veliki dvorani župnijskega doma 22 parov zagrizenih igralcev iz Števerjana in okolice borilo za nagrade, katerih obilje in dobrot slovita daleč naokrog. Poleg večne slave namreč sestoji nagrada iz kosa sira, salame, flaške domačega vina ... Letos smo bili organizatorji turnirja jako radodarni, saj smo dodelili kar tri prve, druge in tretje nagrade. Udeležba je pač presegala vsako pričakovanje: začetno namero organizacije turnirja s šestnajstimi pari smo morali zavreči, saj je bilo zainteresiranih parov precej več. Zbrali smo torej igralne pare v tri skupine: najboljše dvojice igralcev iz vsake

skupine so bile deležne nagrajevanja.

Navzoče igralce, spremljevalce in ostale udeležence tega prelepega večera smo pogostili z obilno pojedino: najprej smo servirali riž s klobaso, ki je tako teknil, da si je marsikdo privoščil še dodatno porcijo. Seveda na mizah ni primanjkovalo kostanja, ki smo ga mladi vaščani pridno zarezali in spekli. Nazadnje smo se posladkali z vrsto dobrot, ki so jih pripravila naša dekleta.

Letošnja izvedba kaštanjade je doživela modernizacijo, saj smo za zaključek večera povabili didžeja. Po koncu turnirja briškole smo odmaknili mize ter stole in plesišče je bilo nared: prižgali smo barvne luči in tako je velika dvorana v ritmu pop glasbe zaživela!

Zavedati se moramo, da tradicije ne živijo same od sebe. Za obstoj in nadaljevanje vsake tradicije stajajo potrebna prizadevanja in sodelovanje širše skupine ljudi. Drugače povedano: bistvo in gonilo vsake navade je druženje in sodelovanje neke skupnosti. Naše poslanstvo kot člani in predstavniki prosvetnega društva Sedej je to, da spodbujamo druženje in zbiranje vaščanov. Saj kakor piše v evangeliju po Mateju: "Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi.". Največji uspeh letošnje kaštanjade torej ni zaslužek, ki smo ga beležili ob koncu večera; največji uspeh je številna udeležba na dogodku, od mladih do starih, od domačinov do ljudstva iz okoliških vasi.

SKUPNO PRAZNOVANJE V DUHU SVETEGA MARTINA

Izidor

Enajsti november je v vasi zelo pričakovan praznik. Slavje dobre letine, zahvale, sproščeno-st ob uspešno pospravljenem pridelku. Čas, ko je vino dozorelo in ko naj bi se telo in duša za trenutek umirila in se poveselila pred začetkom nove agrarne sezone, v Brdih bi rekli *»prej ku se začne podrezuvet«*. Nekoč je bil ta praznik tudi datum, ko so se iztekale razne najemniške pogodbe, npr. najem zemljišča ali vinograda. Tudi ob prodaji vina so bile običajno kleti že več ali manj prazne.

Letos je sveti Martin slavil na petek, odličen dan za vsakoletno vaško martinovanje, ki ga prireja Občina Števerjan v sodelovanju z lovskima družinama Števerjan in Jazbine, z društvoma Briški grič in F.B. Sedej ter z domačo Vino-

teko. V obnovljeni starodavni sali v lasti baronice Tacco na Dvoru je vsak izmed organizatorjev poskrbel, da je večer stekel razposajeno in veselo. Dva odlična golaža sta pripravili lovski družini, polento društvo Briški grič, sladice pa zlate roke naših sovaščank. Na mizah so veselje delila tudi izvrstna vina domačih kmetij. Društvu F.B. Sedej je bila prepuščena organizacija tipične tombole. Z magistralnim voditeljem je marsikdo izmed prisotnih lahko potegnil srečno številko, seveda so otroci bili nad tem zelo navdušeni.

Lepo je bilo videti nasmejane obraze in vesele ljudi, ki so se, po dveh letih premora, spet srečali in si segli v roke. Včasih se mi zdi, da smo ljudje preveč obremenjeni s skrbmi in pozabimo na skupno druženje, druženje vseh sovaščanov,

ZAHVALNA NEDELJA

Lapo Farolfi

Zahvalna nedelja je verski praznik, ki ga Rimskokatoliška cerkev obeležuje v časovnem obdobju, ki se razteza od praznika vseh svetnikov, prvega novembra, vse do konca meseca novembra. Cerkveni praznik izvira iz prastarih poganskih ritualov, ko so se ljudje zahvaljevali neki nadnaravni entiteti za letni pridelek in jo prosili za obilje v prihodnosti. Razumeti moramo te arhaične obrede v luči kulture in družbe, ki je cvetela v naših krajih pred dva tisoč in več leti: ljudje so živeli izključno od kmetovanja in je torej nad njihovo usodo visel Damoklejev meč naravnih pojavov in katastrof. Dejansko je preživ-

etje posameznika, družinskega kroga ali celotne skupnosti odviselo od prirode in vremenskih razmer, ki jih je bila domača zemlja deležna. Brez modernih sredstev predvidevanja naravnih pojavov in kljubovanja njihovim posledicam je razumljivo, da je človek želel imeti vsaj občutek varnosti pred neizogodami; tega je pridobil preko ustvarjanja kolektivnega, socialnega mita o neki nadnaravni entiteti, ki ima absolutno kontrolo nad vsem in vsemi. Če se je torej človeku uspelo prikupiti tej entiteti, si je nekako lahko zagotovil ugodnejšo bodočnost. Zato so temu bogu v čast in hvalo darovali vse sorte

pridelkov, dobrin: človek je potreboval prepričanje o upravljanju lastne usode. Vso to ljudsko izročilo je znala Cerkev bistro sprejeti, preoblikovati, obdelati v novi luči in nazadnje predstaviti za svoje. Izgled vsega tega večstoletnega idejnega procesa je to, čemur pravimo zahvalna nedelja.

Letos smo v Števerjanu praznovali zahvalno nedeljo 13. novembra, teden dni pred tem pa so zahvalno bogoslužje opravili v jazbinski cerkvi Marije Pomočnice. V obeh primerih je bilo čutiti v ozračju vedro, praznično vzdušje, za katerega je poskrbela celotna vaška skupnost. Na števerjanskem

placu je bilo tisto nedeljo vse živo. Sredi izrazito jesenskega, vetrovnega vremena so v urejeni procesiji dospeli na trg traktorji vseh števerjanskih vinogradnikov. Kot po običaju so se postavili v dve paralelni vrsti pred cerkvenimi oboki, kar ustvarja vsakič zelo sugestivni prizor v očeh vernika. V župnijskem domu je bilo vse polno vaščanov, ki so krožili po prostorih in v rokah nosili pladnje polne dobrot, ki so jih pripravili za tradicionalno pogostitev. Praznično vzdušje je obogatilo

tudi veselo petje domačih zvonov. Letos so se ob tej priliki na vaškem teru zbrali pritrkovalci iz vse okolice. Domači škantiravci in kolegi iz vseh koncev Brd smo popestrili ozračje z melodijami tako iz briškega izročila (na primer Biljanska, Šempeterska, Vederjanska) kot iz furlanskega izročila (San Zuan). Zvonovi so Bogu v hvalo zapeli lepo kot še nikdar poprej! Nakar je nastopil trenutek slovesnosti, sveta maša. Ob uglašenem petju domačega zbora smo se Števerjanci zah-

valili Gospodu za vse plodove, ki jih je zemlja letos obrodila. Pri bogoslužju je g. Markežič tudi blagoslovil traktorje in domače pridelke. Po končanem obredu so se domačini zbrali v veliki dvorani Sedejevega doma, kjer so se ob domači kapljici in dobrem prigrizku pogovorili o vseh tistih rečeh, ki polnijo človekov vsakdan.

Tako se je zahvalna nedelja zaključila in se praznični dan iztekel: naslednjega dne se je vsak povrnil k svojemu vsakodnevemu poslu.

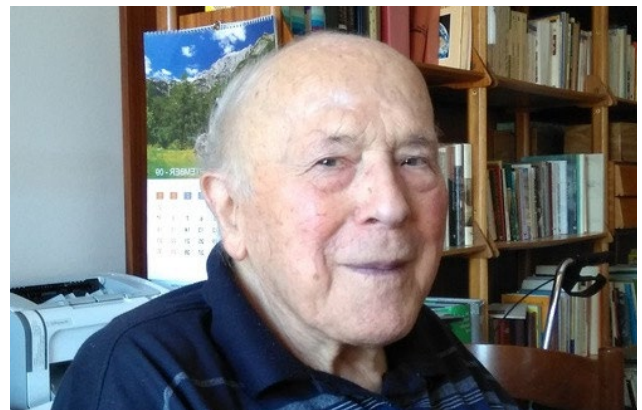
BIL JE SRČEN, SKROMEN IN DRUŽABEN VEČER V SPOMIN NA OSKARJA SIMČIČA

PC

„Vam pa želim, da bi božja znamenja, ki jih nosite v sebi, ljudje, ki vas srečajo znali videti in reči: to je nekaj lepega, nekaj božjega.“

Oskar Simčič

»Naj bo ta večer skromen poklon nekdanjemu števerjanskemu župniku, ki je vedno ostal globoko navezan na naš kraj in rodna Brda,« je navzoče nagovorila števerjanska odbornica za kulturo Martina Valentinčič v petek, 4. novembra, zvečer v župnijskem domu v Števerjanu. Večer v spomin na teologa, profesorja, dolgoletnega škofovega vikarja za slovenske vernike in škofijskega kanclerja msgr. Oskarja Simčiča je organizirala Občina Števerjan v sodelovanju z društvom SKPD F.B. Sedej in vaško skupnostjo iz Medane. *»Msgr. Simčiča sta zaznamovali široka razgledanost in dobro poznavanje današnje družbe. Bil je priljubljen profesor in pedagog, predvsem pa je bil oseba, ki je v sredo svojega delovanja vedno postavil človeške stiske in težave,«* se je pokojnega gospoda Simčiča spomnila Valentinčičeva. *»Na današnjem večeru se želimo s hvaležnostjo in spoštovanjem oddolžiti spominu msgr. Oskarja Simčiča, ki nas je letos poletu zapustil v častitljivem 97. letu starosti,«* je še de-ja-

Oskar Simčič

FOTOGRAFIJA: Ognjišče

la odbornica. Na oder je nato stopila županja Občine Števerjan Franca Padovan, ki je navzoče pozdravila v imenu občinske uprave. Posebno je izpostavila temeljni doprinos Oskarja Simčiča v Števerjanu, »saj bi brez njegove vztrajnosti in pokončne drže danes ne imeli na razpolago tega čudovitega prostora, v katerem se že dolga leta

odvijajo kulturne, vzgojne in rekreativne dejavnosti,« je povedala županja. Oskarju Simčiču gre namreč dobršen del zasluge za odkup in obnovo Sedejevega doma. Županja je še zaključila z mislijo, da je Oskar Simčič *»kljub visokim funkcijam, ki jih je v svojem življenju izvajal, vedno ostal srčen, skromen in družaben človek, ki si je želel stika in iskrenega pogovora z ljudmi«*. Na oder je nato stopil župan Občine Brda, Franc Mužič, ki je izrazil predvsem svoj ponos, da so v Brdih imeli tako velike ljudi, kakor je bil msgr. Simčič, ki so pripomogli k prepoznavnosti prostora. Oskar Simčič se je namreč rodil v Medani, 4. maja 1926. Martina Valentinčič je nato poslušalcem prebrala Gradnikovo poezijo V tujini. Nakar je nečak msgr. Oskarja Simčiča, Aleš Simčič, prebral zapis profesorice in doktorice Danile Zuljan Kumar v spomin na gospoda Oskarja. Spomnila se je, kako je gospoda Oskarja spoznala na izletu v Milan in kako jo je potolažil ob smrti očeta. *»Zaradi svoje izobrazbe, načitanosti in tudi intelektualnih sposobnosti bi lahko postal egoističen, povzpetniški, sam sebi všečen, toda to so lastnosti, ki gospodu Oskarju niso bile blizu, niti na obzorju. Nikomur ni vsiljeval svojega prepričanja. Le od človeka, s katerim je prišel v stik, je bilo odvisno ali bo ugledal njegovo očem skrito karizmo ali ne. Meni jo je bilo dano gledati in prepoznati sočloveka, humanista v najbolj žlahtnem pome-*

nu te besede,« ga je opisala profesorica Zuljan Kumar. Svoje spomine na Oskarja Simčiča je podal še bivši župan Občine Števerjan Hadrijan Corsi, ki se je najprej zahvalil župniku Marijanu Markežiču in Karlu Bolčini za darovano mašo v spomin na Oskarja in vse števerjanske duhovnike. Zaustavil se je predvsem ob veliki zaslugi Oskarja Simčiča za odkup in obnovo doma F. B. Sedej, *»ki je bil in je življenjskega pomena za nas slovenski živelj.«* Za odkup doma je bilo treba prepričati takratnega župnika Sedeja, da je prodal nekatere cerkvene posesti. Pri popravilu doma je bilo *»ogromno prostovoljnega dela domačinov.«* *»Toda največji garač je bil gospod Oskar. Mislim, da si ni, ne prej ne pozneje, prislužil toliko žuljev kot pri gradnji doma,«* je dodal Hadrijan Corsi. *»Njegov pomirjevalni značaj in zaupanje v božjo previdnost sta delovala kot mazilno olje, da je vse delovanje ponovno zaživelo in sadovi so še danes vidni,«* je zaključil bivši župan in se gospodu Oskarju zahvalil za vso požrtvovalnost ter prosil odpuščanja za vse krivice, ki so mu bile storjene. Izrazil je še skupno željo, da bi se msgr. Oskarju Simčiču postavilo spominsko ploščo. Večer je s slovensko pesmijo zaključil še Mešani pevski zbor F.B. Sedej pod vodstvom Patricia Quaggiata in ob klavirski spremljavi Petra Sobana.

ZADIŠALO PO ... GLEDALIŠČU

Po dveletnem premoru ponovno uspešen niz predstav

CF

Dramska družina SKPD F. B. Sedej je po pandemskem zatišju med septembrom in oktobrom spet organizirala niz Gledališče na ocvrtem, ki je v Števerjan privabil marsikateri novi obraz, tudi iz sosednjih Brd. Od 10. septembra do 21. oktobra si je publika, ki je marsikdaj napolnila veliko dvorano Sedejevega doma, ogledala štiri raznolike uprizoritve. Značilnost sproščenih večerov je bilo tudi druženje po predstavah, ki je bilo še prijetnejše po zaslugi pijače in odlične ocvrte hrane.

V niz je uvedla komedija Igorja PISO-

Pamela
FOTOGRAFIJA: društvo Sedej

Pohujšanje v dolini šentflorjanski
FOTOGRAFIJA: društvo Sedej

na *K(o)ronske zdrahe*, v produkciji Slovenskega stalnega gledališča iz Trsta. Gledalci so se pošteno nasmejali in se obenem zamislili. Drugi večer je bila na sporedu predstava *Na valovih*, ki so jo odigrali člani Šentjakobskega gledališča iz Ljubljane. Šlo je za sodobno dramo Saše Pavček, pri kateri nič ni tako, kot zgloda. Tretji večer so

pred števerjansko publiko stopili člani Prosvetnega društva Štandrež, ki so predstavili priredbo Goldonijeve *Pamele*. Značilen humor gledališkega maestra je pri polni dvorani naletel na veliko odobravanje. Zadnja predstava v nizu pa je gledalce pripeljala ponovno... domov, saj so se jim na odru predstavili člani domače dramske družine. Pravzaprav ni bilo dobesedno tako, saj so samim sebi in publiku postavili nov izziv. Uprizorili so radijsko igro in se spopadli s klasičnim tekstom največjega slovenskega pisatelja Ivana Cankarja. Kot zanalašč za števerjansko zasedbo so se namreč preizkusili v *Pohujšanju v dolini šentflorjanski*. Nov izziv, ki je od igralcev zahteval urjenje drugačnih kompetenc, je odlično uspel pod budno režisersko roko Patrizie Jurinčič Finžgar. Neobičajen način uživanja v predstavi je od publike terjal nekaj več truda, člani dramske družine pa so dokazali, da znajo zaplavati tudi v radijskih vodah.

OTROCI SPOZNAVAJO ČAR GLEDALIŠČA

Nova delavnica za najmlajše

CF

Učiteljici Jožica Zniderčič in Marinka Černic z malimi gledališčniki

Poglobljajo znanje slovenščine, od bližje spoznavajo sestavne dele predstav, vživljajo se v vloge, podoživljajo čustva in tako krepijo vsestranske kompetence. V mali dvorani župnijskega doma F.B. Sedej v Števerjanu je konec

oktobra zaživela nova gledališka delavnica za otroke. Nadebudni gledališčniki se od takrat redno srečujejo enkrat tedensko, delavnica se bo nadaljevala do meseca maja. Projekt, ki nosi ime Igrivo gledališče, vodita učiteljici in domačinki Jožica Zniderčič in Marinka Černic, prireja pa ga društvo F.B. Sedej.

Poleg gledaliških spretnosti in tehnike igranja se otroci urijo v jezikovnih veščinah in zakonitostih slovenskega knjižnega jezika. Uvajajo se v knjižno izgovarjavo in istočasno bogatijo svoj besedni zaklad. Učijo se osnovnih spretnosti gledališkega nastopanja in uprizoritve, se vživljajo v različne vloge ter tudi sam razvijajo svojo kreativnost in osebne pobude. Spoznavajo, kdo soustvarja gledališko predstavo: poleg nadvse vidnih igralcev se za vsako uprizoritevijo »skrivajo« še manj vidni kostumograf, oblikovalec svetlobe, odrski mojster, režiser, tonski tehnik, itd. Učijo se javnega nastopanja pred občinstvom, ob tem

pa se ob veselem druženju s sovrstniki prijetno zabavajo. Pod vodstvom učiteljic delajo tudi vaje za sproščanje. Pri soočanju z dramskimi besedili jim bo priskočil na pomoč tudi svetovalec za

govor. Delavnica, ki je brezplačna, je namenjena otrokom od 1. razreda osnovne do 3. razreda nižje srednje šole. Večmesečno delo bodo sklenili z odrsko uprizoritvijo.

RAZGIBANO V NOVO SEZONO DELOVANJE MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA F.B. SEDEJ

Alenka Di Battista

Nova pevska sezona se je začela v četrtek, 1. septembra, ponovno pod vodstvom Patricka Quaggiata. Zaradi trgatve se je sprva v prostorih Sedejevega doma srečeval samo ženski sestav, od sredine septembra dalje pa tudi moški.

Prvi nastop je bil na sporedu že v soboto, 1. oktobra, v okviru 20-letnice La Coral Mont Quarin v Krminu, kjer je zbor zapel *Kresno jutro* v priredbi Ubalda Vrabca, *Maria lassù* Bepija De Marzija, *Suspîr da l'anime* M. Sofianopula in *Zeleni Jurij* v priredbi Marijana Dovica.

V okviru praznovanja 70-letnice zbor je v nedeljo, 9. oktobra, v Števerjanu gostoval Moški pevski zbor Srečko Kosovel iz Ajdovščine pod vodstvom dirigenta Andreja Makorja in ob orgelski spremljavi Eliane Humar. Sveto mašo je obogatil večinoma s skladbami goriškega skladatelja Avgusta Armina Lebana in vipavskega rojaka Ivana Ščeka ter s sveto mašo v čast sv. Vincenciju, mučencu priljubljenega primorskega skladatelja in duhovnika Vinka Vodopivca. Bogoslužju je sledil koncert sakralnih pesmi, ki se je začel z motetom *Cantate Domino* nemškega skladatelja in organista Hansa Lea Hasslerja. Sledila je Mozartova *Ave verum corpus* in skladba *Spasenije sodela*, ki jo je leta 1912 napisal Pavel Česnokov (op. 25). Zadnji sklop pa so sestavljale novejšje skladbe: prva izpod peresa dirigenta Andreja Makorja, in sicer *Bogoroditse Djevo*, črnska duhovna *Deep River* v priredbi skladatelja Alojza Srebotnjaka, ki govori o domu čez reko Jordan, kjer je obljubljen dežela, v kateri vlada mir. Zadnja na programu je zadonela skladba *Zapojmo pesem* primorskega skladatelja Radovana Gobca, za lahko in mirno noč pa je zbor za konec pripravil še *Večerni zvon* Frana

Ferjančiča.

V petek in soboto, 28. in 29. oktobra, so v Sedejevem domu potekale intenzivne pevske vaje pod vodstvom strokovnjakinje Martine Burger in domačega dirigenta Quaggiata. Vaje so bile namenjene učenju osnov vokalne tehnike in utrjevanju različnih pesmi za prihajajoče nastope ter nenazadnje tudi prijetnemu druženju ob petju. Kljub začetnim organizacijskim negotovostim, saj je bila izvedba tečaja sprva predvidena v koči sv. Jožefa v Žabnicah, so vsi pevci bili ob koncu dvodnevnega pevskega treninga navdušeni in prijetno izmučeni.

V petek, 4. novembra, je sooblikoval večer »*Kadarkoli sem videl človeka, zmeraj mi je bil brat in sestra*« v spomin na msgr. dr. Oskarja Simčiča. V nedeljo, 13. novembra, pa je v domači cerkvi potekala sveta maša v zahvalo vsem pevcem, ki je sovpadala z zahvalno mašo celotne župnije in je predstavljala sklepni dogodek ob praznovanju 70-letnice zborov. Bogoslužje je zbor obogatil z Mašo na čast Janezu Pavlu II Aleša Makovca, krstno pa je na koncu po priložnostnem govoru predsednice Ilarie Bergnach in pozdravu predsednice Združenja cerkvenih pevskih zborov – Gorica Damijane Čevdek Jug zapel zahvalno pesem *Januar*, ki jo je za to priložnost pripravil Patrick Quaggiato.

Z elegantnimi novimi ženskimi oblekami in svežim repertoarjem je zbor nastopil na vsakoletni reviji Cecilijanka, in sicer v nedeljo, 20. novembra, ter publiki zapel ameriško ljudsko *Shenandoah* (prir. James Erb), belokranjsko ljudsko *Zeleni Jurij* (prir. Marijan Dovic) in pesem *Klesidra* (besedilo: Claudia Salamant, glasba: Patrick Quaggiato).

INTERVJU Z MIHAELOM CORSIJEM

DOLGOLETNIM PEVCEM IN PREJEMNIKOM ČASTNE GALLUSOVE ZNAČKE

PC

FOTOGRAFIJA: FB

Nam lahko razkriješ nepozabno dogodivščino, ki se je zgodila znotraj zbora?

Nepozabnih dogodivščin znotraj zbora je res v izobilju. Vsaka sezona, vsak dirigent, vsak nastop je bil in je še danes po svoje edinstven in nepozaben. Ne obstaja standard, kliše, ki bi lahko na splošno in enostavno opredelil dogajanje znotraj zbora. Verjetno, če že moram izbrati, je bil med prvimi in najbolj nepozabnimi trenutki takrat, ko smo bili še na srednji šoli in so nam javili, da smo zmagali na tekmovanju na Bledu in si s tem pridobili avdicijo pri takratnem papežu, Janezu Pavlu II. Ta je zagotovo ena izmed tistih dogodivščin, ki se jih ne da pozabiti. To ne pomeni, da so vsa ostala tekmovanja, pri katerih smo sodelovali, kot so bila npr. tekmovanja v Mariboru, v Postojni, v Benečiji (kjer ni bilo nobene elektrike in smo peli v mrazu), manj nepozabna ali manj pomembna. Vsak navaden nastop, tudi nedeljsko petje na koru, je enkrat in neponovljiv.

» Vsak nastop je enkrat in neponovljiv.

Katera je tvoja najljubša cerkvena/posvetna pesem?

Res ne bi vedel. Mislim, da je pesem zelo vezana na trenutek, ki se ga je takrat doživljalo in precej tudi na dirigenta, ki je takrat vodil zbor. Vsak dirigent je nekaj prinesel, vsak dirigent je dal svoj pečat in to je verjetno tudi tista značilnost našega zbora, zahvaljujoč kateri je zbor z leti rasel in usvarjal to bogastvo, ki ga še danes imamo. Nimam neke posebne pesmi, za katero bi lahko rekel, da je moja najljubša. Vse so važne, vsaka pesem nekaj prinese. Pri eni se boš veliko bolj uživel, nekatere pa ti bodo lahko po domače rečeno »tčne«. To pa še ne pomeni, da je ta pesem slaba, enostavno jo je treba izpeljati, pa čeprav nam ni najbolj po godu. Ponavljam pa, da je pesem zelo vezana na dirigenta in na njegovo interpretacijo le-te.

Kdaj si začel peti in zakaj?

Zakaj? Ker nas je mama vsako božjo soboto spravljala na vaje. Se pravi, da je bila to čista demokratična odločitev po mami Jolandi. Tako da smo se lahko "svobodno" odločili, ali bomo hodili, ali bomo hodili. Za to sem ji itak hvaležen, ker je tako vztrajala. Tudi mi smo v našem majhnem vztrajali. Mama je bila takrat tudi v zboru. Mi pa - jaz in moji sestri - smo k zboru pristopili nekje pri sedmem, osmem letu, če se prav spominjam tam v prvem ali drugem razredu osnovne šole. Od takrat naprej smo hodili k vajah in smo še vedno del zbora.

Kateri glas in koliko let poješ?

Pojem bas oz. bariton. Če pa sedaj povem točno, koliko let sem pel, bom razkril svojo starost, tako da bomo na to vprašanje raje odgovorili nekoliko posredno. V glavnem lahko povem, da je značka, ki jo dobimo in nosimo na jopi, zlata. Kaj to pomeni v številkah, pa bomo zamolčali.

Kaj ti je bilo najbolj/najmanj všeč na pevskih vajah in kaj najbolj pogrešaš?

Kaj mi je bilo najbolj všeč je enostavno: petje in družba. Družabnost, da spoznaš nove kulture, krožiš po svetu, spoznaš nove ljudi ipd. Najmanj pa, tu se bodo jezili dirigenti... dihalne vaje. Te res s težavo opravljam iz enostavnega razloga, da obstaja alternativa: saj so tudi nekateri dirigenti, ki smo jih imeli, pravili, da je pri vaških zborih, če že hočeš nekaj doseči v zvezi z dihalnimi vajami, bolje, da izpelješ in vadiš kake vaške pesmi. Tako smo tudi delali npr. s Tozonom, ko smo z veseljem peli tako posvetne kot cerkvene pesmi in s Hermanom, ko so vaje trajale dve uri in pol vaj in smo na vajo vadili tudi po deset do petnajst pesmi. Je že res, da niso bile zahtevne skladbe, ampak še vedno se je vadilo tako posvetno kot cerkveno in je bil tudi pristop drugačen.

Najbolj pogrešam starejše pevce, ki sicer niso tako stari, ampak so več ali manj moji vrstniki, in ne obiskujejo več pevskih vaj, pa čeprav imajo ogromen potencial. Pogrešam pa tudi ogromno mladih, ki so že bili člani zbora in so nato prenehali hoditi na vaje.

Otroški zbor iz Števerjana pod vodstvom Anke Černic na Cecilijanki v Katoliškem domu, leta 1983

FOTOGRAFIJA: Jolanda Komic

Kaj ti je bilo najbolj/najmanj všeč na nastopih?

Na vprašanje, kaj mi je najmanj všeč, je zelo enostavno odgovoriti... trema. Trema pred samim nastopom. Predvsem tekmovanja so tista, ki te spravijo malo ob živce, še posebej pri zboru kot je naš, ki ni profesionalni.

Najbolj všeč pa ... ko smo stopili z odra *(v smehu)* in če smo še dobro zapeli, je bilo še lepše. Ne, verjetno je najlepše pri nastopih ta spodbuda, želja in motivacija, da nekaj pokažeš, da nekaj predstaviš publiki. Motivacija je pri nastopih res pomembna komponenta.

Kaj ti pomeni petje v življenju?

Petje mi v življenju pomeni ogromno. Ljubezen do petja smo gojili že doma, po mami, potem sem rano v mladih letih pristopil k zboru, nazadnje pa je še kitara padla v roke. Petje v zboru, pa tudi "klaparsko" petje, igranje zabavne in narodno-zabavne glasbe, petje in igranje na avtobusih, rojstnih dneh, fantovščinah ipd. so vseskozi spremljali moje življenje. Še vedno rad pojem in bom tudi pel še naprej. Pa čeprav še vedno nismo uresničili želje naše mame, ki je vedno hrepenela po tem, da bi družinsko nastopili na »Družina poje«. To nam ni uspelo, smo pa vsi trije (jaz, sestra Kristina in sestra Nevenka) diplomirani, vsi igramo inštrument, s celo družino pa smo pogosto peli v nedeljo na koru. Ko sem jaz pristopil k zboru, sicer tata ni več hodil k vajam, je pa še vedno hodil na kor, kar pomeni, da se je naša družina na dan nedelje združila na koru in skupaj pela. To mi je bilo vedno zelo lepo in prijetno.

Katere so po tvojem mnenju najbolj pomembne vrednote našega zbora? Katere pa značilnosti, po katerih se razlikuje od ostalih zborov?

Vrednote so zagotovo te, ki veljajo tudi za vsak zamejski zbor: to da gojimo petje v slovenskem jeziku, tako cerkveno kot posvetno. V primerjavi z večinskim narodom je ta naša prednost, čeprav je težka - da se moramo boriti za naš jezik in za naš obstoj. To je tudi razlika, ki jo vidimo, ko gremo v goste k

» **To je morda tisto sporočilo, ki bi ga rad poslal tudi vsem ostalim članom in vaščanom, ki radi pojejo - naj se pridružijo, saj bo samo tako lahko zbor še naprej obstajal.**

italijanskim ali drugim zborom, kjer je večinski narod, vsi jamrajo, da nimajo mladih, da so dejavni vedno eni in isti. Naša prednost je torej ta, da se moramo boriti za naš jezik in tudi to je vzrok, za katerega smo še tu. Dodatna vrednost oz. značilnost zbora, ki nas razlikuje od ostalih, je tudi ta, da nismo nikoli dali neke meje za starost članov. Tu se lahko povežem spet na vprašanje, kaj pogrešam: te ki so prenehali obiskovati vaje in ki bi lahko še

vedno bili pri zboru, saj ni omejitev. In če tudi pogledamo nazaj, na obdobje, ko smo bili pri papežu in na obdobja drugih dirigentov, je štel zbor tja od 40 do 55 članov. To je morda tisto sporočilo, ki bi ga rad poslal tudi vsem ostalim članom in vaščanom, ki radi pojejo - naj se pridružijo, saj bo samo tako lahko zbor še naprej obstajal. Naša posebnost je tudi ta, da smo zamenjali veliko dirigentov, od Hermana, ki je bil glavni pobudnik, steber števerjanskega zbora, na katerega je nemogoče pozabiti, do vseh drugih, tudi pomožnih vodij, kot sta bili Alenka in Anka Černic ... Glede na leta, ki sem jih preživel pri zboru, lahko sedaj rečem, da je dejstvo, da smo zamenjali veliko dirigentov, pozitivno, saj je to dajalo vedno novega zagona zboru in je tudi pritegnilo pevce, tako mlade kot starejše, ki so ponovno pristopili k zboru. Odlika je zagotovo tudi ta močan čut do petja, ki je vedno živel in še vedno živi v Števerjanu. Če tudi pogledamo na to, koliko ansamblov narodno zabavne glasbe je bilo v Števerjanu, lahko rečemo, da jih je bilo kar nekaj. Naša značilnost je tudi ta, da je bilo tudi samo vodstvo društva vedno mlado in se nismo nikoli osredotočali na to, da bomo nekje gravitirali pri desetletnih ali dvajsetletnih mandatih, čeprav so bila nekoč tudi ločena vodstva npr. vodstvo društva in zbora sta bila ločena, čeprav ni imelo smisla, saj je bil predsednik društva hkrati član zbora in obratno. Nekje fleksibilnost društva pevcev, bi lahko rekel, da je pohvale vredna in značilna. To, da so se pevci znali prilagoditi tudi raznim spremembam. Je treba seveda priznati, da ni bilo vedno vse rožnato in enostavno, prišlo je tudi do nekaterih težav. Vsaj kar se tiče svojega obdobja, lahko povem, da ni manjkalo težkih trenutkov, črnih lukenj, ki pa se jih raje ne spominjam, ker konec koncev, če smo letos praznovali 70. obletnico zbora, pomeni, da je vsak, čisto vsak pripomogel k temu, kar smo danes in lahko te negativne plati pustimo za sabo. Res čast in hvala vsem pevcem, zborovodjem, ki so vztrajno prenašali tudi ne najbolj pozitivne trenutke. Predvsem mislim tu na te dirigente, ki so morali opravljati precejšnjo pot do Števerjana in so potem na vajah našli polovico

» **Vaje naj bodo trenutek veselja.**

članov in jih je verjetno večkrat prijel obup, niso pa obupali.

Kaj pa svetuješ bodočim pevcem in dirigentom?

Bi prej začel pri dirigentih, ker so tisti elementi, ki po mojem mnenju privabijo pevce. Dirigenti v sodelovanju z odborom zbora, seveda. Torej kot prvo, smatram, da je ključne važnosti kvaliteta dirigenta. Drugo kar svetujem je izbor pesmi, ki morajo biti tudi in predvsem v veselje. Naj bodo vaje resne, toda ne nekaj šolskega, zgolj didaktičnega, temveč predvsem trenutek veselja, da če se že odločiš, da se odpraviš na vaje, ne sme biti to samo kot dolžnost, ampak mora biti pri tem tudi nekaj »gušta«. Ko smo mi začeli, se spominjam, da je bilo po vsaki vaji rajanje, včasih tudi do ranih jutranjih ur. In to je bil tudi tisti element, ki je bodril, da si hodil na vaje, saj je vajam sledila družabnost. Ta »klaparski« del najbolj pogrešam. Mladim pevcem pa svetujem, naj vztrajajo, pa četudi se lahko zdi, da so pesmi in nastopi staromodni. Če nekdo čuti pesem in petje v sebi, bo seveda občasno pri zboru pel pesmi, ki mu bodo manj všeč, zelo pogosto pa tudi pesmi, ki mu bodo

SOSEDJE ZA ŽUPANA SPET IZVOLILI FRANCA MUŽIČA

Župan pričenja svoj osmi in zadnji mandat v Občini Brda

PC

Franc Mužič, ki Občino Brda vodi že od njene ustanovitve leta 1994, je bil 4. decembra po izidu lokalnih volitev spet potrjen za župana. Poleg dosedanjega vodje občine sta na volitvah kandidirala še Teja Jelina (Sds – Slovenska demokratska stranka) in Karol Peter Peršolja (neodvisni kandidat). Volitve so potekale v dveh krogih. Prvi je, tako kot povsod v državi, potekal v nedeljo, 20. novembra. Noben kandidat pa ni zbral več kot 50 odstotkov glasov: Franca Mužič je podprlo 48,57 odstotka volivcev, Karla Petra Peršolja 30,98 odstotka, Tejo Jelina pa 20,45 odstotka. Prva dva kandidata sta se zato pomerila še v dru-

gem krogu, ki je potekal 4. decembra. Franc Mužič je nato prevladal s 58,25 odstotka glasov, Karol Peter Peršolja pa je zbral 41,75 odstotka glasov. Na volišča se je v prvem krogu podalo 65,73 odstotka briških občanov, v drugem pa 61,23 odstotka.

»Brda so moje srce. Tukaj živim in delam. Čutim utrip sleherne vasice in slehernega občana. Ta utrip me je vodil doslej in me bo vodil tudi v prihodnje. Ker Brda je potrebno čutiti z vsemi čutili,« je zapisal Mužič, ki je že predhodno izjavil, da bo v primeru zmage ta njegov zadnji mandat. V programu ima gradnjo Term Brda, za katere naj bi si prizadeval

Župan Občine Brda

Franc Mužič

FOTOGRAFIJA: FB

že precej let, in novo športno dvorano na Dobrovem. Le čas bo pokazal, v katero smer bo »novi« župan peljal občino v naslednjih štirih letih.

NEKAJ PROSTIH MISLI O LETOŠNJEM MIKLAVŽEVANJU

Ema Terpin

Sakramenska njč! Kje smo to že slišali? A ja, saj res, na Miklavževanju. In to je števcrjanska govornica. Za vse tiste, ki se niste mogli udeležiti te zabavne predstave ob prihodu svetega Miklavža, so bili hudički letos zelo zgovorni in so v peklu govorili kar po števerjansko, kakor bi govoril kakšen Samuele Mian. In smeh je bil zagotovljen.

Predlagam pa, da naredimo korak nazaj. Letošnje priprave na miklavževanje so se začele že v zgodnjem oktobru, z neko zagreto borbo za pravice, ampak ne bom zašla v to. Ema, Vida, Petra, Valentina in Lara smo se srečale za čaj in začele razmišljati o idejah, kako bomo letos na čim bolj učinkovit in prijazen način sodelovale z otroki naše skupnosti in pripravile nek poseben, simpatičen večer za prihod našega, in verjamem tudi vašega, najljubšega svetnika.

»In če povabimo tudi otroke iz prve srednje?« »Scenografija smplice, prašamo Aljošo če nam pomaga z lučkami.« »Kdaj smo vse fraj za vaje?« In še mnogo takih vprašanj se je zvrstilo. Bile smo pripravljene: imele smo tekst, bilo nas je dovolj, čakale smo samo še na otroke, ki bi se nam pridružili za to izkušnjo. Bile smo nadvse navdušene, ko se jih je toliko pojavilo na prvi vaji. Hitro smo ugotovile, da hočejo vsi fantki dobiti vlogo hudičkov in smo se potem pogajali, kdo bo še prevzel vlogo Jezusa, Sv. Petra in

Miklavža. Sledile so vaje ob sobotah, in... danes manjka ta, danes drugi, poskusimo na pamet, poskusimo na odru, "pavza calcetto", in že sta mimo dve uri in so vaje spet šele naslednji teden. Še same nismo vedele, kako nam bo to uspelo. Po treh letih, ko smo imeli malo bolj alternativna miklavževanja, smo letos spet uvedli tradicionalno igrico.

Ob vseh teh sobotnih jutrih pa sem se jaz, in verjamem tudi ostale punce in Nicholas, naučila veliko več. Spoprijateljila sem se s temi otroki, spoznala sem jih bolje. Vem, kdo je tisti, ki vedno nagaja, kdo bi samo igral "calcetto", koga je tresla trema pred nastopom in kdo ni pa ni mogel igrati žalostnega angelčka, ko pa je vse tako smešno. Vsak ima svojo osebnost, svoje zanimive lastnosti, vsakemu so všeč drugače igrice, ampak vsi imajo nekaj skupnega. Vsi ti otroci so želeli razveseliti Miklavža, so za njegov prihod želeli biti prisotni in mu pokazati, da so pridni in ga imajo radu, pa čeprav so nekateri igrali hudičke.

In tako je napočil 5. december. Ob 18.30 so se zaprle luči. Otroci so bili za odrom čisto nestrpni, nato sta šla na oder Sv. Peter, Marija in Jezus in je vse steklo. Mogoče je bila kaka pavzica vmes, a nič za to, otroci so se zabavali in publika tudi. In slišala sem, da je bil tudi Miklavž zelo navdušen.

Poklon po predstavi
Miklavževa kava
FOTOGRAFIJA: FB
Mladinski krožek

VESTI IZ ŠTEVERJANSKE OBČINSKE HIŠE

Marjan Drufovka

KONSOLIDACIJA ZEMELJSKEGA PLAZU NA VALERIŠČU

S strani Centralne direkcije za okolje in energijo smo prejeli 200.000,00 evrov za konsolidacijo zemeljskega plazu PAI 0310191100 (deželni spisak PAI – Piano assetto idrogeologico – Načrt za hidrogeološko ravnovesje) v kraju Rovesca. Prejeti denar leta 2018 naj bi služil za kritje vseh stroškov analize, načrtovanja ter za prvi sklop del, ki je vreden 145.000,00 evrov. V letih so se stroški povečali in zaradi tega je občinska uprava v letu 2021 namenila dodatnih 24.500,00 evrov za zaključek prvega sklopa ter v letu 2022 še 22.000,00 evrov za vgradnjo jeklenih varnostnih ograj. Dela so se zaključila meseca decembra letos.

KRITIČNOSTI NA OBČINSKEM TERITORIJU

Lokacij plazov in drugeih točke na občinskem ozemlju, kjer so potrebne a nujniha vzdrževalniha dela, je kar nekaj. Podrobno jih spremljamo in iščemo primerna finančna kritja. To so namreč zaključek še drugega in tretjega sklopa del zgoraj omenjene konsolidacije (na Klancu in nav Ušju), plaz na Mocverju, plaz na Klancu pri Korenovih (cesta je bila preplastena z asfaltom zaradi varnostnih razlogov), plaz na Grdinci (tudi tukaj je občinska uprava že namenila 33.000,00 evrov za ureditev ceste iz varnostnih razlogov) ter poškodovani zid pod stavbo občinskega vrta. Težave zaradi pronicanja vode beležijo tudi na zidu pri cesti, ki pelje v osnovno šolo ter na kamnitem zidu naob cesti, ki pelje na Golinšče.

PROJEKT ZA OVREDNOTENJE VAŠKIH JEDER (»BORGHİ 2«)

Občinska uprava je leta 2021 prejela deželni prispevek v višini 240.000,00 evrov iz deželne postavke za urbano prenovo manjših naseljenih središč in podeželskih vasi, imenovan projekt »Borghı 2«. S temi sredstvi bomo nadaljevali z urejevanjem središča vasi, talno bodo označeni trije zgodovinski vhodi v vas, estetsko bo urejen betonski podporni zid pri Dvoru in še marsikaj

bo postorjenega. Dela zamujajo, ker smo čakali deželno doklado v višini 31.912,59 evrov, saj bi sicer, zaradi znatnega povišanja cen, ne izvedli vseh načrtanih posegov. Dela se bodo pričela v kratkem.

ODSTRANITEV DREVES OB CESTI NA OBČINSKEM TERITORIJU

Potrebno je podčrtati in se zahvaliti vsem občanom za sodelovanje, saj so v celoti razumeli prvotni namen občinske uprave: veje in listje se raztezajo proti cesti, vanjo tudi posegajo in ustvarjajo oviro, s čimer ter posledično zmanjšujejo vidljivost prometnih oznak, divjih živali in ogrožajo varnost cestnega prometa; č. Če zaradi vremenskih vplivov ali iz drugih razlogov na cesto padejo drevesa, ki so posajena rastejo na stranskih zemljiščih ali vejevje različnih vrst in velikosti, je njihov lastnik odgovoren nad posledicami; da . Ddaljše trajanje tovrstnega zanemarjenega stanja ogroža higieno ter zdravje posameznika, javnosti in okolja, saj omogoča širjenje škodljivih žuželk in nesprejemljivo povečanje tveganja za požar; in še bi lahko naštevati.

Meseca marca letos je v Števerjanu prvič stekla sanacija in obnova neobdelanih zemljišč v zasebni lasti ob robu ceste (D.Z. št. 10/2010). Meseca novembra je potekalo freziranje le teh parcel. Prihodnje leto, v mesecu januarju, se bomo ponovno prijaviili na deželni razpis, da nadaljujemo z začrtanim in še nedokončanim delom.

SREDSTVA NOTRANJEGA MINISTRSTVA

Občinska uprava se je odločila, da bo vložila sledeča sredstva v povečanje varčnosti in predvsem varnosti občanov. Prav zaradi tega so bila do danes vložena državna sredstva v posodobitev, popravilo, namestitve nove in energetsko učinkovite prenove nekaterih oddelkov javne razsvetljave na občinskem ozemlju. Ministrski prispevek za občine, ki imajo manj kot 5.000 prebivalcev, predvideva 50.000,00 evrov letno in je na razpolago občinskim upravam za petletje 2020/2024. Vsota se iz leta v leto lahko

tudi spreminja. Leta 2022 znaša prispevek za števerjansko občino 84.168,33 evrov. Dela so se zaključila začetek meseca decembra.

NOVI SPLOŠNI OBČINSKI PROSTORSKI NAČRT IN POSLEDIČNA PRILAGODITEV NORMAM DEŽELNEGA KRAJINSKEGA NAČRTA

Priprava novega, v skladu s časom, regulacijskega načrta bo omogočal večjo jasnost in preglednost v odnosu med upravo in občani. Ta dokument bo jasno povedal, kako se bo Števerjan razvil v prihodnjih desetletjih ter bo omogočil upravi, da bo lažje sprejemala variante oz. spremembe in tako sledila potrebam prebivalcev občine Števerjan.

Občinska uprava se je januarja 2020 prijavila na deželni razpis, ki ga je izdala Centralna direkcija za infrastrukturo in prostor, Služba za krajinsko, prostorsko in strateško načrtovanje. Razpis predvideva kritje 80% stroškov za pripravo načrta, namenjenega prilagoditvi in uskladitvi novonastalih ali veljavnih splošnih prostorskih aktov občine deželnemu krajinskemu načrtu. Žal nam je dežela nam je trenutno zagotovila prispevek le slabih 13.138,29 evrov od celotne investicije 75.000,00 evrov. Brez Seveda še naprej dvoma vztrajamo in se dogovarjamo z deželnimi funkcionarji, da pridemo čim prej do pozitivnega razpeta.

Pripravljen bo načrt za uskladitev občinskega regulacijskega načrta s splošnim deželnim krajinskim načrtom z določenimi popravki. Naloga občinske uprave je seveda vzeti v roke vse tiste prošnje, ki v prejšnji spremembi št. 7 Splošnega

občinskega prostorskega načrta niso bile odobrene oz. so bile med postopkom odstranjene zaradi birokratskih zapletov. Števerjanska občinska uprava bo med drugim zahtevala opustitev določenih nesmiselnih in nepotrebnih omejitev. Denimo, na zemljiščih, ki so terasirana in je razvidno, da je na njih nekdanji rastele sadovnjak ali vinograd, danes pa divja gozd, je omejitev cone E2 nesmiselna in bi jo bilo treba spremeniti v cono E4.

Naše pričakovanje je, da se v primeru kakršnih koli težav ali dvomov, vaščani obrnejo na občinsko upravo. Tako bo lahko vsakdo, v mejah zakonskih določil, našel rešitev.

DIGITALIZACIJA OBČINSKIH STORITEV

Digitalizacija in z njo povezane tehnologije vse bolj oblikujejo naše življenje. Spreminjajo naš način dela, nakupovanja, komuniciranja in preživljanja prostega časa. Ob vlogi tehnologij v našem vsakdanjem življenju, pa je integracija teh v gospodarstvo in javno upravo vedno bolj pomembna in nujna za celotno državo.

Na državni ravni se veliko govori o evropskem denarju, ki priteka v državne blagajne (PNRR – Piano nazionale di ripresa e resilienza – Vse državni načrt za okrevanje in odpornost). Veliko napora se vlaga prav v digitalizacijo občinskih uradov in posledično storitev, ki jih nudijo. Digitalna preobrazba javnega sektorja in javne uprave je nujno potrebna.

Števerjanski občinski uradi so se do danes prijavili na dva razpisa, ki sta bila že sprejeta: za posodobitev občinske spletne strani tako kot

MARTINOV POHOD IN DRUŽABNOST DELOVANJE K.D. BRIŠKI GRIČ

Maja Humar

Po družabnosti na Dvoru se je veselo praznovanje sv. Martina nadaljevalo še v soboto, 12. novembra. Šlo je za svojevrsten dogodek, pri katerem je sodelovalo tudi Slovensko planinsko društvo Gorica. Priredili smo namreč nočni pohod, ki se ga

je udeležilo 36 ljubiteljev hoje. Pešačili smo po števerjanskih zaselkih in gozdnatih pobočjih števerjanskih gričev. Z Bukovja smo mahnili po glavni poti v smeri Gorice. Ta del poti nas so spremljale tudi sile javnega reda. Pri Pušči smo zapusti-

li asfalt in se podali globoko v gozd. Pot nas je vodila po kolo-vozi in stezah mimo vinogradov vse do Grojne. Svetili smo si z naglavnimi svetilkami. Po prvi uri hoje v gozdu smo prišli do kraja, ki mu pravimo Kovačevo: tu nas je čakalo presenečenje

z glasbo v živo, najprej smo zaslišali orglice, ki so v tišini temnega gozda delovale naravnost čarobno, nato pa še glasen duo harmonike in kitare. Tu je bila tudi postojanka z okrepevalnico, ves čas postanka je udeležence pohoda spremljala glasba na »fraitonerico« ob spremstvu kitare. Pohod je

nato krenil mimo Mocverja proti Bukovju. Na sedežu društva smo pohodnikom ponudili martinovo večerjo. Pohodnikom so se pridružili še drugi prijatelji in člani društva, tako da se je večerje udeležilo nekaj nad 80 ljudi. Društveni kuharji so postregli z golažem z divjačino in polento, klobasami, krompirjem

in zeljem, na koncu pa še z grozdjem in slaščicami. Udeležence in goste martinove večerje je pozdravil predsednik kulturnega društva Briški grič, Joško Terpin, od časa do časa pa sta se ponovno oglasili harmonika in kitara; starim narodnim pesmim je s petjem pritegnila skoraj vsa dvorana. Lepo je bilo!

KAKO JE ŽIVETI DANES – INTERVJUJI Z MLADIMI ŠTEVERJANCI

Intervju: **Manuel Simčič**

Ime in priimek: Sebastian Formentini

Bivališče: Ščedno 9

Vaško ime družine: Formentini

Letnik: 2006

Horoskop: škorpion

Najljubša hrana: žlikrofi

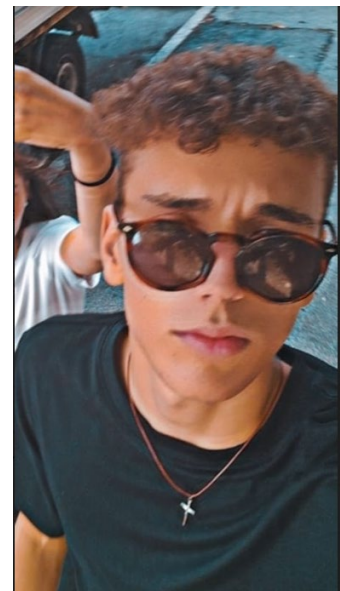
Najljubša pijača: Coca-Cola

Študij: turistična smer CANKAR VEGA ZOIS v Gorici

Hobiji: igranje nogometa s prijatelji

Šport: atletika

Knjiga na nočni omarici: La Gazzetta dello Sport - Sportweek

Si zadovoljen z izbiro višje šole?

Ja, z izbiro višje šole sem zadovoljen. S sošolci sem zelo povezan, saj so nekateri izmed njih iz Števerjana.

Bi nadaljeval s študijem?

Ne, ob koncu višje šole nameravam začeti delati s svojo družino v restavraciji, tukaj v Števerjanu.

Kaj delaš v prostem času?

V prostem času rad poslušam glasbo in hodim na žure v okolici.

Katere so tvoje največje sanje?

Moje največje sanje so najti pravo osebo, s katero preživeti celo življenje.

Hvala ... za pogovor. Koga izbereš za naslednjega intervjuvanca?

Ivana Devetaka.

PIŠI KUKR GOVORIŠ

DRVE

Te pravi Štverjenc nima cejta, niti de bi po vndimi spravu škarje, ki ma že nu drugu "skrb". Kličmo ju skrb... zetueki ze adne je na ronja več, ma ze druge je pej gušt. Govorimo od drvi.

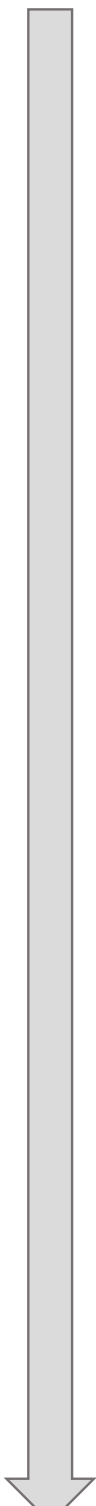
Ku se sprave gruezdje pod strjihu en se zečne slišet tisti duhč po jeseni, pride sz njim tud strah, de bo hmeli pertisnu mraz. En teku, tem okrobra se upaleje motošege, cercularke, cepiuci en sekire. Po vasi uazeje burele gor en dol n se pojaveje tase drvi u podstreheh en pred hišemi. Pr profesionalceh je videt kar cjile kupe drvi n hluedu ze sežaget en predat.

Kar se tiče drvi, se moški deliji u razne skupine. Ze adnih je dji-let drve nu djilo ku nu drugo - se nordi, kar je trjiba, se požaga, kar se rabe, en mirna Bosna. Adni se en pik boj površni, en ze njih je use dobro - buka, kac, kostejn, jesen al beka... glauno, de gori. Suho al mejn suho, ki minja, sej teku en teku se užge ogenj u špargetu, narveč bo trjiba kejšen krat več opucet saje u kominu... ma ki se češ več ku terkej zgubjet zad ze drvemi? Pole so tisti, ki uživeji predusem u bošku, ki ne videji ure primt ze motošegu, nebrust kjitnu en ju udart u bošk metat dol drjive. Taki, ki kdr videji en drjju, videji samo kerkej drvi bi lahko nordili uen z njega. En pole je kategorija posebe, od ešpertu - duehterju od drvi, ki videji drvu že en kilometer od dalič, če je bla žagena u dobri al slabi luni, če gori dobro, če je premalo suha, dobro suha al previč suha, če je bla prau užagena... Ti, prej ku zakureji nu drvu, ju maji nih desetkret po rekeh - u bošku, pole ju prpejeji z boška, sežageji, scjipeji, popjistveji usaku posebe, de jeh poznaji po imenu, en pole jeh šele zložejji na tasu en od tase se jeh prnese pole u hišu. Ti maji prau ljubezen do drvi, en maji poseben nečin ze jeh zložt: jeh pospraveji po debelini, dolžini, tipu ljsa, steruesti u mjsceh en luneh - inšoma, jeh ahteji ku pupce. Adni adiritura si posuedeji en dajeji prviret nu drvu ne duem: "Na, nesi demu tu moju dervu, beš vidu, ku gori, altroke tiste toje. Mi beš znau povjidet," en rjis si zneji povjidet, pokritiziret, ki bi lahko blo bejši, keku jeh je bejši spravt, de se dobro osušije, ma ne previč... Ki tud previč suha drva - "ni urjdna neč, ki zgori ku karta... djila semo pepeu". En gorje, če slučajno ne pride te prava mrzla zima. Ki take drve, "ki gorije ku urisk" miga se lahko ponuca ljito pole. Niti govora. Magar se bo kurlo do maja mjsca, ma drve maje škadencu kuker mljiko. Ljito pole se lih ne pu mejn urjidne en še ni gušta, če jeh nimeš ze nepraujet usako ljito.

Se zdi en pašatempo, ma djilt derve ni semplice - je tud tue umetnost. En nej pervire kdu rečt, de u Štverjenu nimemo umetniku... jeh pejemo pokazet naše drve.

KAJ SE DOGAJA OKOLI NAS?

oktober-december 2022

-
22. oktober **Giorgia Meloni priseže kot prva premierka novoizvoljene Italijanske vlade.** Desnosredinska koalicija je zmagovalka parlamentarnih volitev, ki so potekale 25. septembra v Italiji. Giorgia Meloni, vodja stranke Bratje Italije, je vlado oblikovala skupaj s stranko Liga, ki jo vodi Matteo Salvini, ter s stranko Naprej Italija Silvia Berlusconi. V levosredinski koaliciji je največ glasov prejela Demokratska stranka (19%).
9. november Italijanski arheologi so odkrili **24 bronastih kipov** iz etruščanske in rimske dobe. Kipi, ki upodabljajo različne antične bogove, naj bi bili stari več kot 2000 let. Odkrili so jih med izkopavanjem ruševin nekdanjega svetišča v kraju San Casciano dei Bagni v Sieni. Arheologi, ki so vodili projekt izkopavanja, so odkritje označili za neverjetno.
13. november **Nataša Pirc Musar nova predsednica republike Slovenije.** Pravnica Pirc Musar je v drugem volilnem krogu premagala s 53,91 odstotka protikandidata Anžeta Logarja. Volitev se je tokrat udeležilo skoraj 52 odstotka volivcev. V prvi izjavi je nova predsednica dejala *»Potrudila se bom, da bom resnično predsednica vseh, da bom garala za temeljne človekove pravice, ustavne pravice in za demokracijo«*.
15. november Padla je **raketa** v vas Przewodow na Poljskem ozemlju, umrla sta dva Poljaka. Rusija je direkten napad zanikala. Poljsko raziskovanje dogodka nakazuje, da je raketa ukrajinske protizračne obrambe pred ruskimi napadi, po nesreči padla na poljsko stran meje. Po nesreči je poljski premier Morawiecki razglasil, da so Poljske sile povečale pripravljenost oboroženih sil na meji z Ukrajino.
15. november Svetovno prebivalstvo doseglo **osem milijard** ljudi. V teku 100-tih let je svetovno prebivalstvo naraslo 4-krat več.
20. november Pričelo se je **22. svetovno prvenstvo v nogometu** v Katarju.
22. november Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) je napovedala, da bo **svetovna gospodarska rast**, zaradi visoke inflacije padla. Rast je zaradi posledic ruske invazije na Ukrajino izgubila začetni zagon. OECD se je državam priporočala naj zaostrijo denarne politike, ter naj podpirajo z ukrepi družine in podjetja.
27. november **Hudo neurje je razbesnelo nad otokom Ischia blizu Neaplja.** Močno deževje je sprožilo zemeljski plaz, ki je povzročil osem smrtnih žrtev. Reševalci so takoj pričeli z evakuacijo prebivalstva ter z iskanjem pogrešanih oseb. Italijanska vlada je razglasila izredne razmere neapeljski regiji.

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO

JE
LETNI ČAS
 S **P**ISANIMI IN
LETEČIMI LISTI
NAOKROG

Urška 1.r

JEŽEK IN
VEVERICA IŠČETA
 K**O**STANJ
MED LISTI
IN TRAVO

Dorotea 1. r

MOJA ŠOLSKA TORBA

Moja šolska torba je rdeča, črna in modra. V torbi so: peresnica, zvezki in knjige. Moja torba je velika.

Liam, 2. razred

MOJA ŠOLSKA TORBA

Moja šolska torba je črne in zelene barve. V torbi so peresnica, malica in šilček. Moja torba je lepa.

Adam, 2.razred

MOJA ŠOLSKA TORBA

Moja šolska torba je modra. V torbi so: peresnica, knjige in malica.

Moja torba je lepa.

Danijel, 2. razred

MOJA ŠOLSKA TORBA

Moja šolska torba je črna in roza. V torbi so: zvezki, peresnica in svinčnik. Moja torba je lepa.

Greta, 2. razred

MOJ PSIČEK

Mojemu psu je ime Pepsi-cola. Pokrit je z dlako. Je črne barve, ima kratka ušesa in zavit rep. Na nogah ima kremplje. Zelo rad gre na sprehod in teče po dvorišču. Rad gloda kost. Spi zunaj v pasji uti.

Patrik 3.r

MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL

Moja najljubša žival je panda. Če bi ga imela, bi mu dala ime Črna tačka. Panda je pokrit z dlako. Barva dlake je črna in bela. Ima kratka ušesa in zelo kratek rep. Ima dolge kremplje. Rad je bambus. Ima simpatičen smrček.

Jana 3.r

MOJA MUCA

Mački je ime Gina. Pokrita je z dlako. Je črne barve. Ima modre oči. Ima kratka ušesa in kratek rep. Na nogah ima kremplje. Zelo rada lovi miši in je brikete. Spi zunaj na travi.

Mitja 3.r

MOJA KOKOŠKA

Kokoški je ime Bobo. Je pokrita z modrim, belim in črnim perjem. Ima rjave oči. Ima velik greben na vrhu glave in podbradek spodaj. Na nogah nima perja, ima pa dolge kremplje. Rada je travo in solato. Spi v kurniku. Večkrat zbeži. Zelo rada teče in mi jo lovimo.

Vasilij 3.r

MOJ PSIČEK

Mojemu psu je ime Lea. Pokrit je z dlako. Je črne barve. Ima dolga ušesa in dolg rep. Na nogah ima kremplje. Zelo rada gre na sprehod in je brikete. Spi v hiši.

Raffaele 3.r

MOJA MUCA

Moji mucji je ime Zoro. Pokrita je z dlako. Je sive barve. Ima zelene oči. Ima kratka ušesa in kratek rep. Na tačkah ima kremplje. Zelo rada gre lovit miši in rada je brikete. Spi zunaj na travi.

Sebastian 3.r

OBISK KMETIJE KOMJANC

V sredo, 26. oktobra, smo bili na kmetiji Komjanc. S šolabusom smo se peljali do oljčnega nasada, kjer sta nas čakala Patrik in Ivan Komjanc. Tam smo videli, kako se nabirajo oljke. Potem smo šli na kmetijo, kjer so nam pokazali, kako se pridela olje. Sprehodili smo se po dvorišču, kjer so bile domače živali: race, zajci, kokoši in gosi. Ko smo se vrnili s sprehoda, nas je čakalo presenečenje. Sredi dvorišča je bila miza. Na mizi so bili: sok, mandarini, kruh, oljke in olje. Po malici smo se igrali, smo zaploskali družini Komjanc in smo se vrnili v šolo.

Učenci 3. razreda

IZMIŠLJENA ZGODBA

Žan je šel na dopust. Šel je z ladjo na otoke. Rad je hodil na morje, kjer je plaval, se potapljal, se igral in se sončil. Z mamom je igral karte, v hotelu je bral knjige in poslušal glasbo. Med počitnicami se je ukvarjal tudi s športom; zjutraj je tekal, popoldne je telovadil. Nekega dne je šel s starši na izlet na planine. Vožnja je bila dolga. Zabaval se je, ko je šel taboriti. Potovanje je bilo utrudljivo. Doma bo čas za počitek!

Matej 4.r

POTOVANJE V NOGOMETNO TEKMO

Nekega dne sem gledal nogometno tekmo. Tekma je kmalu končala. Igralec z imenom De Bruyne me je zgrabil in me povlekel v tekmo. Bil sem na igrišču in sem igral z njim. Trikrat sem zadel mrežo. Zmagali smo 3-2 in smo postali najbolj močni nogometaši, ki so zmagali prav vse. Bil sem v mestu Manchester v Veliki Britaniji. Sem bil zelo vesel.

Nekdo me je takrat poklical in v hipu sem bil doma. Mama me je iskala.

Ryan 4.r

POTOVANJE S HULKOM

Nekega večera sem gledal po televiziji film z naslovom Hulk. V njem sta nastopala Hulk in Spiderman. Ta dva junaka sta pretepala enega nedolžnega moža, ki je hodil po pločniku. Hulk me je povabil v televizor. Želel si je, da bi mu pomagal. Jaz sem stopil v televizor in Hulk mi je ponudil obleko super heroja. Malo je trajalo, ker sem v daljini slišal nekoga, ki me je klical. Prebudil sem se in vsega je bilo že konec.

Peter 4.r

POTOVANJE PO SVETU

Hotel sem potovati po svetu, zato sem nekoč zbežal s psom. Prvo mesto, ki sem videl, je bil Rim. V Rimu sem videl ostanke starega Rima. Po cesti sem videl in spoznal volkuljo, ki je za Rim zelo važna. Moj pes Aron in volkulja sta postala prijatelja. Volkulja nas je pospremila do morja, kjer smo z ladjo odpluli v Francijo. Bili smo lačni in smo pojedli francoski rogljiček. S polnim trebuhom smo šli na avion in nato smo odleteli v Nemčijo. Aronu je zelo všeč meso zato za kosilo smo izbrali znano nemško restavracijo. Tam so prodajali krače, klobase in pivo. Iz Nemčije nas je ladja peljala na Norveško. Je bilo zelo mrzlo in zato smo si kupili volneni plašč. Aron je izgledal kot beli medved. Zabavali smo se do pozne ure in veselili smo šli spat. Jaz, Aron in volkulja bomo še potovali po Evropi.

Rafael 4.r

POTOVANJE V KNJIGO

Nekega dne, ko sem bral knjigo, me je iz knjige prijela neznana šapa. Kar naenkrat sem bil v knjigi. Videl sem mnogo kopenskih živali. Naredil sem korak, stran se je obrnila in bil sem v zraku. Videl sem leteče živali. Spet sem naredil korak. Bil sem v vodi s povodnimi živalmi. Hodil sem naprej in sem videl pomrle živali ter živali bodočnosti. Kar naenkrat je bilo knjige konec, zato me je vrglo iz knjige. Bil sem doma. Šel sem v sobo in prebral še drugo knjigo.

Aleksander 5.r

POTOVANJE Z MORSKIM PSOM IN DELFINOM

Nekega dne sem se zbudil sredi morja. Prišel je delfin, po imenu Delfi, in me peljal pod vodo. Tam sem videl veliko lepih stvari: ribe, korale, morske pse. En morski pes se je nama približal. Imenoval se je Peski. Peski je prišel z nama. Šli smo v eno razpoko. V razpoki smo iskali diamant, ki je bil na dnu morja. Ko smo prišli v razpoko, je Peski zbolel. Vzeli smo diamant. Delfinu smo sedli na hrbet

in nas je nesel na površje. Težko smo prišli gor. Peskija smo pospremili domov in tudi jaz sem se vrnil domov. Bil sem žalosten. Lepo pa je bilo, da vsakokrat, ko sem se vrnil na morje, sem delfina vedno srečal.

Ivan 5.r

POTOVANJE Z RIBO

Nekega dne sem šla v bazen. Naenkrat se je dno bazena spremenilo v dno morja. Bilo je prekrito s peskom in iz njega so se prikazali korali vseh barv: rumeni, oranžni, zeleni, beli, modri in rdeči. Prikazale so se ribe različnih velikosti in različnih barv. Bile so: rumene, zelene, oranžne, bele, rdeče in tudi mavrične. Naenkrat je mavrična riba pokukala iz vode. Bila je velika. Usedla sem se nanjo in ona me je peljala po mavričnem bazenu. Pokazala mi je vse mavrične jame in vse ostale zanimivosti ter predstavila mi je njene prijateljice. Spoprijateljila sem se z drugimi ribami in skupaj smo se igrale in plavale. Ob 20.uri sem pozdravila ribe in šla ven iz bazena. Vsak dan plavam po jamah in se igram razne igre z ribami.

Angy 5.r

POTOVANJE V NEBESA

Nekega dne sem odpotoval v nebesa. Tam je bilo vse tako belo. Od daleč sem opazil človeka. Hotel je vedeti od kod prihajam in zakaj sem tam. Jaz sem mu odgovoril, da ne vem zakaj. Nato mi je ponudil pijačo. Nato sem se zbudil, ker sem padel s postelje. Ko sem se zbudil, me je vprašala mama, kaj sem delal, jaz sem se nasmehnil in odšel.

Simon 5. r

POTOVANJE V MESTO ŠTRUMENTAL

V petek, komaj sem se zbudila, me je moja violina peljala v mesto Štrumental. To mesto se nahaja v kovčku violine; stopila sem v kovček z njo. Ko sva bili notri, so se odprla ena mavrična vrata. In takrat sva zagledali vse inštrumente sveta. Šla sva v hišo. Bila je dvonadstropna. Spodaj sta bili kuhinja in stranišče, zgoraj pa dve sobi; ena zame in ena zanjo. Ko sva šli iz hiše, mi je pokazala oblake iz notnega črtovja, note so bile dež, sonce pa boben. Bilo je pozno, vrnili sva se iz kovčka. Bila je ura za vaje, saj igram violino in učitelj me je čakal.

Amy 5.r

MOJA POLETNA ZGODBA

Šestega septembra je bil zadnji dan trgatve belega grozdja. Vse se je začelo ob 6:30. Hitro sem se zbudil, oblekel, zajtrkoval in pohitel v vinograd. Tam so delavci že hiteli polnit zaboje. Ta dan smo trgali Chardonnay. Jaz sem natrgal deset zabojev v treh urah; vsak zaboj tehta 20 kg. Delo se je končalo okoli enajste ure. Ob zaključenem delu smo tudi praznovali z našim vinom in narezkom. Nato se je v družbi oglasil prijatelj mojega brata Nikolaja in mi rekel, da če želim, mi podari video igrico. Bil sem zelo zelo vesel, srce mi je bilo zelo močno in od veselja sem tudi zavriskal.

Kristjan 5.r

SANJE ALI RESNICA?

Je bila sedma zjutraj in sem ustala. Mama in tata sta še spala, zato sem šla k zajčkom. Tudi zajčki so spali. Zazvižgala sem, da bi poklicala Pikico, a psička ni pritekla, ker je spala. Potresla sem skodelico s hrano, da bi me mucke slišale, a Mavrica in Zvitorepka sta še spali. Kar naenkrat se je

prižgalo veliko barvnih lučk in nekaj manj luči enakih barv z različnimi odtenki. Ko so se ugasnile te luči, sem videla ogromno samorogov. Ko so se samorogi končali razkazovati, so mi podarili eno barvano ogrlico. Vsaka barva je predstavljala enega samoroga. Ko samorogov ni bilo več, sem se prebudila. Bila sem v postelji in na sebi sem imela ogrlico. Nisem pa še razumela, če so bile te sanje ali je bila resnica.

Sofija 5. r

MOJE PRVO SVETO OBHAJILO

26. junija je bilo moje prvo sv. obhajilo. Bila sem oblečena v prelepo krilo. Zgornji del je bil narejen iz čipk. Spodnji del je bilo navadno belo krilo. Spletli so mi kito. Na koncu kite so mi dali bele rožice. Obula sem si balerinke. Cerkev je bila lepo okrašena z belimi cveticami. Med mašo sem prebrala prvo prošnjo. Na začetku me je bilo strah, potem pa sem se opogumila. Na koncu maše smo podarili učiteljici Andrejki knjigo, ki smo jo sestavili mi otroci; napisali smo zahvale za učiteljico in narisali smo risbo. Zraven smo ji dali še rožice. Župniku pa smo dali vino. Praznovali smo pri Koršiču. Dobila sem precej daril: uro, okvir, zapestnice, uhane, album in molitvenik. Tisti dan je bil zame najljubši dan.

Petra 5.r

IZLET NA KOSTANJEVICO

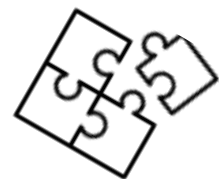
V sredo, 28.septembra, smo vsi učenci OŠ A. Gradnika iz Števerjana šli na izlet na Kostanjevico. S šolabusom smo se peljali do Rafuta v Gorico in potem nadaljevali peš do Kostanjevice. Po poti smo si ogledali okolico in s pogledom smo iskali razne znane zgradbe, gore in vasi.

Ko smo prišli do samostana, nas je tam čakala gospa Mirjam, ki nas je pospremila v cerkev. Povedala nam je zgodovino cerkve in nam predstavila gospo Marto, restavratorko fresk. Gospa Marta nam je opisala delo restavratorja in stanje fresk v cerkvi na Kostanjevici. Nato smo nadaljevali pot z gospo Mirjam, ki nas je vodila do spodnjih prostorov, kjer ležijo grobnice Burbonov. Spoznali smo, da je tam pokopan Karel X. in nekateri njegovi potomci. Pozorno smo jo poslušali pripovedovanje in spoznali, zakaj je kralj zbral Kostanjevico kot kraj, kjer biti pokopan. Nato smo po zunanji poti šli do Škrabčeve knjižnice. V njej je veliko knjig, najbolj so nam ostale v spominu najmanjša in največja knjiga ter najstarejša knjiga, Bohoričeva slovnica.

Na koncu smo imeli še delavnico. Izdelali smo okvir iz papirja. V dar smo še dobili knjižico z zabavnimi vajami.

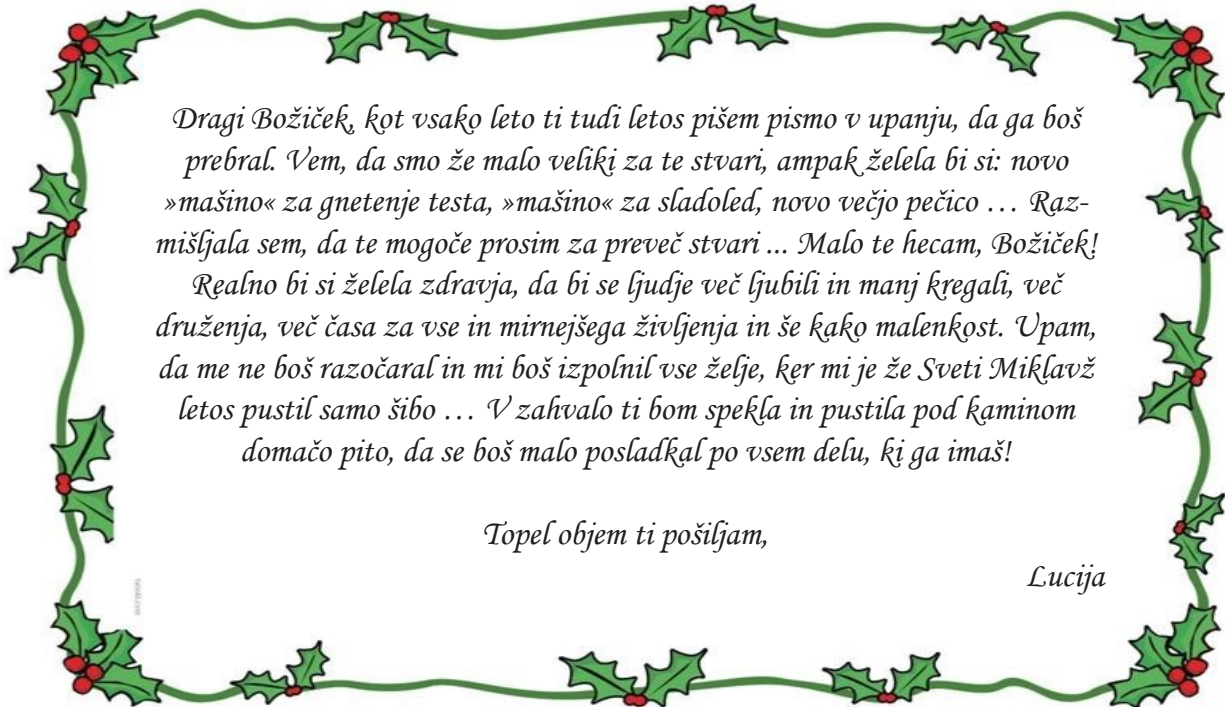
Ta dan nam bo ostal v spominu, ker je bil zelo zanimiv in drugačen od drugih.V šolo smo se vrnili veseli in z upanjem, da se bomo še kdaj vrnili.

Učenci 4.in 5.razreda

MOJ SLADKI KOTIČEK

Lucija Lango

Ker bo ta Vestnik izšel decembra, ob božiču, sem se odločila za:

- **Kokosove snežene može** (cca 13-15 kosov)
- **Jabolčno pito** (za pekač 26-28 cm, cca 12 kosov)

1) KOKOSOVI SNEŽENI MOŽJE – Težavnost 1/5 – Čas 1h

Sestavine:

- 300g kokosove moke
- 250g maskarpone
- Cca 200ml smetane ali mleka
- 10ml vanilijeve esence
- 2-3 žlice sladkorja (po želji več ali manj)
- Limonina lupina (po želji)
- Sok pol limone (po želji)
- 25g naribane bele čokolade
- Dekorativne mrvice, klinčki
- 20g črne čokolade
- Par malin

Ta recept je primeren tudi za ljudi, ki ne smejo uživati glutena in laktoze. Namesto smetane in mleka se na tržišču dobi tudi iste izdelke brez laktoze in glutena; isto velja za maskarpone, tako, da ne bo nihče prikrajšan. Še eno opozorilo: pri smetani in mleku so količine približne, ker je odvisno, kakšno kokosovo moko boste uporabili. Ene so bolj suhe in bodo potrebovale več tekočine, da se napijejo in zlepijo skupaj; druge manj.

Postopek:

Najprej pripravimo sestavine: vzamemo kozičko in vanjo damo del kokosove moke (200g), maskarpone, malo smetane ali mleka, vanilijevo esenco, sladkor, limonin sok in lupino ter naribano belo čokolado. Vse skupaj premešamo v lepo kompaktno zmes. Če je zmes bolj grudasta, dodamo še malo smetane ali mleka, da se to lažje oblikuje v kroglico. Nato iz mase oblikujemo čevapčiče, ki bodo telo našega sneženega moža in iz preostale mase še kako kroglico. Kroglice in čevapčiče povaljamo v preostali kokos. Oblikovano maso damo na pladenj in za par minut v hladilnik, da se strdi. Nato sledi dekoracija. Snežene možje lahko poljubno okrasimo. Jaz sem uporabila raznorazne mrvice za oči in gumbke; maline za kapo, klinčke za roke in stopljeno črno čokolado za šal.

2) JABOLČNA PITA – Težavnost 1/5 – Čas 1h20min

Sestavine za dno pite:

- 300g piškotov (lahko tudi polnozrnatih)
- 200-250 ml smetane (odvisno od piškotov, masa ne sme biti prenamočena)

NADEV:

- 20g moke (navadna ali polnozrnatata)
- 1-2 žlici sladkorja
- Cimet po želji
- 1 vrečka vanilijevega sladkorja ali pa 12g

- 5-6 manjših jabolk
- Limonina lupina
- 2 jajci
- 500g pasirane skute

DEKORACIJA:

- 4 manjše jabolke
- 3-4 žlice sladkorja
- 1 kozarec vode (ali več po potrebi)

Postopek:

Pekač namažemo z malo masla, da se nam pita ne bo prijela. Zmeljemo piškote in jih zmešamo z smetano. To zmes oblikujemo po celem dnu in robu pekača in damo v pečico za 10 min na 180 stopinj. Jabolke narežemo na kocke in jim primešamo še moko, sladkor, cimet, vaniljin sladkor, limonino lupino, skuto in jajci. Vse skupaj dobro premešamo, vlijemo na pekač in pečemo še približno od 25 do 30 minut.

Pripravimo še karamelizirane jabolke za dekoracijo. Narežemo jabolke na drobne kocke, jih damo v ponev, dodamo še sladkor in vodo. Kuhamo oziroma karameliziramo med 15 in 20 minut na srednjem ognju. Jabolke ne smejo vreti in v ponvi morate vedno imeti nekaj tekočine, ki se počasi in malo peni. Ko bodo začele jabolke postajati prozorne pomeni, da se dobro karamelizirajo in so pripravljene. Pito postavimo na pladenj in polijemo po vrhu karamelizirane jabolke. Slastno!

SKOZ' TO ZVEZDO SMO SPOZNALI, DA JE ROJEN JUDOV KRALJ...

Minilo je že leto dni, odkar smo sveti trije kralji obiskali vaše domove. Odkar smo med vašimi zidovi pustili naše podobice, si kaj povedali in spremenili napis na vratih. Leto dni, odkar smo za nami pustili vonj kadila, ki osveži vaše zidove.

Tudi letos se bomo, kot po tradiciji, sprehodili z našimi kamelami. Najprej bomo 5. januarja obiskali domove izven Števerjana. Nato pa še 6. januarja po domači vasi, kjer se bomo prikazali tudi pri maši in tam blagoslovili jaslice. Udeležili se bomo tudi maše v Pevmi.

Letošnje prostovoljne prispevke bomo namenili ustanovama ABC Burlo (Associazione per i bambini chirurgici del Burlo onlus) in Spiraglio (Volontari Isontini Sostegno Ammalati Neoplastici).

Nestrpno pričakujemo kolodovanje, da se bomo z vami, vaščani, ponovno srečali in lahko v vaši družbi zaključili božične praznike.

Kralji

Mladinski krožek F.B.Sedej organizira natečaj

MOJE JASLICE

Jaslice bomo prišli slikat
27. decembra v jutranjih urah

Prijave:

-Ema Terpin +39 3661651694

-Vida Boškin +39 3335424234

ČESTITKE

Domačinka Gaja Furlan in Gianfranco Barbiero sta 17. avgusta povila malega Samuela. Mladi družini čestitamo in ji voščimo veliko medsebojne ljubezni!

Mamico Lizo Terčič in očka Cristiana Lorusso je 7. decembra osrečil mali Giosuè. Novonastali družini čestitamo in želimo veliko zdravja, veselja in ljubezni.

SMRTI**Graunar Luigi**

Rodil se je v Kojskem, 12. junija 1934.
 Umrl je v Števerjanu, 27. oktobra 2022.
 Pogreb je potekal 31. oktobra v Števerjanu.

DAROVI

Za cerkev v Števerjanu:

V zahvalo za dobro opravljeno trgatav, Evgen in Simon 100,00€.

V spomin na pokojne starše Albina in Marčelo Hlede, A.H. 200,00€.

Namesto cvetja in sveč ter za maše, v spomin na pokojno Vilmo Kete, N.N. 50,00€.

V spomin na pokojno Vilmo Kete, Evgen in Simon Komjanc 100,00€.

V spomin na pokojnega Edija Hledeta, Mirjam in Saša 50,00€.

Za mlade družine v stiski:

V spomin na pokojno Vilmo Kete:

Družina 250,00€.

N.N. 100,00€.

Letniki 1950 160,00€.

N.N. 50,00€.

N.N. 300,00€.

V zahvalo ob koncu trgatve, Aleš Komjanc 50,00€.

Za misijonarja P. Opeko:

V spomin na msgr. Oskarja Simčiča, družina Srebrnič 200,00€.

Letniki 1941 100,00€.

N.N. 75,00€.

Za Karitas Slovenija, N.N. 75,00€.

Za cerkev na Jazbinah:

N.N. 50,00€.

V spomin na pokojnega Zorkota Prinčiča, Tereza Srebrnič 50,00€.

Za MePZ F.B. Sedej:

V spomin na pokojno Vilmo Kete, družina 100,00€.

V spomin na pokojnega Davorina Korena, Bruna in Jerica 50,00€.

Ob zlati poroki, Jasna in Darko 50,00€.

Ob smrti mame, Viviana in Franka 50,00€.

Ob posebni priložnosti, družine Silvan Dorni, Aljoša Dorni, Janez Terpin, 150,00€.

Birmanci 100,00€.

Jerica in Dominik Humar 100,00€.

Za Števerjanski vestnik:

V spomin na pokojnega Edija Hledeta, Mirjam in Saša 50,00€.

Lidija Gruden 30,00€.

V spomin na pokojnega Zvonkota Simčiča, Aldo Peršolja 50,00€.

V spomin na pokojnega Aleksija Sobana, Aldo Peršolja 50,00€.

Za otroški pevski zbor:

N.N. 70,00€.

Naš prijatelj je na sili obiskal goriško
in srečal nekatere naše
zborovodje.

Koga je srečal?

